

muni

Líbí se vám nové Muni?

Měsíčník Muni vychází desátým rokem a mění svoji podobu. Více se dozvíte na straně 3.

Univerzita má nový patent v USA

Proteinové inženýrství zní mnoha lidem jako pojem ze sci-fi filmů. V Loschmidových laboratořích přírodovědecké fakulty se však právě touto vědní disciplínou zabývají. Studují základní molekulární mechanismy fungování enzymů a vytvářejí nové molekuly i celé buňky, které mají využití například v ochraně životního prostředí či ve farmaceutické výrobě. Teď se jim v této oblasti povedlo získat patent v USA.

Výzkumná skupina má už několik patentů na tři vynálezy. Nejnovější ochranu na novou metodu stabilizace proteinů v organických rozpouštědlech získali ve Spojených

státech amerických. Metoda spočívá v úpravě tunelů, které prostupují každou molekulu se zanořeným aktivním místem, a dá se použít na jakékoliv bílkoviny, které molekulární tunely obsahují. „Stabilita je klíčovou vlastností pro celou řadu bílkovin denně využívaných v domácnostech, zdravotnictví, zemědělství nebo průmyslu,“ uvedl vedoucí skupiny Jiří Damborský.

Získání amerického patentu však podle něj bylo obtížné. „Museli jsme opakovaně vyvracet námitky patentového úřadu, který zpochybňoval novost našeho vynálezu. Argumentoval již dříve publikovanými

přístupy ke stabilizaci proteinů a zjevné odlišnosti naší metody neviděl,“ doplnil Damborský.

Patentové řízení však posloužilo i jinak. Vědci museli některé patentové nároky vypustit, protože kvůli předčasnému zveřejnění části výsledků výzkumu v Informačním systému Masarykovy univerzity nebyla splněna jedna z podmínek patentovatelnosti – celosvětová novost. „Díky naší zkušenosti a vstřícnosti vedení univerzity se však podařilo vytvořit systém, který by měl do budoucna podobným situacím zabránit,“ zdůraznil mikrobiolog.

Patenty pomáhají s uplatněním vynálezů v komerční sféře a pomáhají vědcům i se získáváním grantů na další výzkum. „Náš patent se využívá na likvidaci bojové látky yperit pomocí enzymů. Tato technologie se momentálně testuje při likvidaci zásob chemických zbraní v Libyi a zájem o ni projevil i velká investorská skupina,“ doplnil Jiří Damborský. Další patent pak mají výzkumníci z Loschmidových laboratořích na enzymatickou výrobu opticky aktivních látek využitelných při syntéze některých léčiv.

Ema Wiesnerová

Foto: Martin Kopaček

Vědci vezou do Antarktidy i nové vlajky

S novými vlajkami Masarykovy univerzity a české vědecké stanice vyjelo v polovině ledna šestnáct vědců a techniků na dvouměsíční expedici do Antarktidy. Nové vlajky tak doplní tradiční státní symboly, které doposud členové výpravy na stanici Johanna Gregora Mendela vyvěšovali. Vědecká část výpravy bude na ostrově Jamese Rosse a sousedním ostrově Vega zkoumat klimatické podmínky a reakci vegetace na jejich změnu, škodlivé UV záření, mikroorganismy, pozůstatky vulkanické činnosti nebo úroveň stresu u členů expedice. Cílem techniků je pak dokončit rozšíření kapacity stanice až na dvacet osob. Loni úpravy zkomplikoval celoplošný mořský zámraz. Výprava stráví v Antarktídě přibližně dva měsíce, její návrat je plánovaný na druhou polovinu března.

>> veda.muni.cz/veda-a-vyzkum/4084

Výstava: Vědci, jak je neznáte

Do konce ledna hostí kino Scala putovní výstavu Budoucnost začíná teď, která představuje padesát českých vědeckých osobností v nezvyklých situacích.

>> veda.muni.cz/veda-a-vyzkum/4063

Fond rozvoje pomůže s inovacemi

Až do 31. ledna se mohou studenti i akademici hlásit o finance na své inovativní projekty z Fondu rozvoje Masarykovy univerzity, který nahradil dříve existující Fond rozvoje vysokých škol. Získat mohou 50 až 100 tisíc korun. Využít je lze například na organizaci workshopů nebo letních škol. Pro zájemce z řad studentů však platí podmínka, že pro svůj projekt musí mít zajištěného jako garanta někoho z pedagogů. Více informací, formulář žádosti a podmínky získání finanční podpory jsou k dispozici na internetu.

>> projekty.rect.muni.cz

MU obhájila prestižní certifikáty

Masarykova univerzita loni obhájila certifikáty Diploma Supplement a ECTS Label, které poprvé získala v roce 2009 a 2010. Evropská komise oběma dokumenty osvědčuje, že univerzita správně implementovala a korektně využívá evropský kreditový systém ECTS a vydává dodatek k diplomu ve shodě s mezinárodními pravidly. „Pro získání certifikátů bylo třeba splnit množství přísně hodnocených podmínek. Přestože počet škol, které certifikáty mají, postupně roste, jde v Česku stále o výjimečné ocenění,“ uvedla vedoucí studijního odboru univerzity Martina Vlková.

Rozhovor s Lubošem Brimem

Svůj výzkum staví na podobnosti počítačových a přírodních systémů. „Umožňuje nám to modelovat realitu,“ vysvětluje expert na systémovou biologii Luboš Brim z fakulty informatiky.

>> čtěte na straně 10

Knihovna v kampusu nakupuje levněji

Knihovna univerzitního kampusu spravuje přes 200 tisíc svazků. Jen za rok 2012 nakoupila dalších téměř osm a půl tisíce nových knih a časopisů asi za osm milionů korun. Od loňska jí s nákupem pomáhá nový systém, který přinesl úsporu času i peněz.

Dřív knihovna nakupovala odděleně pro jednotlivé fakulty, které obsluhuje, tedy pro lékařskou fakultu, fakultu sportovních studií, chemické obory přírodovědecké fakulty a také Středoevropský technologický institut Ceitec. Knihovníci museli poměrně složitě kromě zjišťování dostupnosti na trhu porovnávat i ceny publikací. Aby se vše zjednodušilo, vytvořili vlastní online systém sdružených poptávek, který jim nákup a především porovnávání cen usnadňuje, a vloni jej otestovali.

„Ukázalo se, že nový systém pro nás znamená zjednodušení práce a úsporu času, ale především se nám díky němu podařilo výrazně ušetřit v nákupu knih,“ uvedla vedoucí knihovny Zdeňka Dohnálková.

Sdružení objednávek do větších objemů totiž znamená výhodnější podmínky od dodavatelů. Online systém je propojený s akviziční částí knihovnického systému Aleph, takže akvizitěři jednotlivých pracovišť vidí, co chtějí nakupovat ostatní.

„Zhruba jednou za dva týdny požadavky sesbíráme, pomocí systému oslovíme několik dodavatelů a ti vloží své cenové nabídky přímo do našeho nového systému. Ten vše automatizovaně vyhodnotí a my pak od jednotlivých dodavatelů koupíme jen tituly s nejnižší cenou,“

Ilustrační foto: Ludmila Koresčová

Online systém zaujal i další univerzitní knihovny.

popsal fungování novinky zástupce vedoucí knihovny Jiří Kratochvíl. Systém generuje také objednávky a doprovodnou korespondenci.

Díky tomu knihovna loni i přes vyšší daň z přidané hodnoty a rostoucí ceny knih ušetřila. „Například u 149 titulů nakupovaných z běžných fakultních rozpočtů se nám podařilo uspořit devatenáct tisíc korun ve srovnání s tím, co jsme za stejné tituly zaplatili o rok dříve. Při pořizování knih z projektu Medinfo jsme ušetřili dokonce 1,6 milionu oproti cenám, za něž se tituly běžně nabízejí,“ upřesnil výši úspor Kratochvíl.

Doplnil, že sdružené poptávky využívají i pro nákupy publikací v rámci grantů. Pracovníci

knihovny doufají, že i přes přibližně o dva týdny delší dodací lhůty zájem akademiků o tuto možnost poroste.

Systém, který vytvořili sami zaměstnanci Knihovny univerzitního kampusu jako zaměstnanecké dílo, zaujal i jinde. Knihovna proto ve spolupráci s Centrem pro transfer technologií připravuje licenční smlouvu, která umožní, aby online systém sdružených poptávek využívala i další pracoviště. „Momentálně jej testuje například Univerzitní knihovna Západočeské univerzity v Plzni a zájem projevila třeba i Ústřední knihovna Fakulty sociálních studií MU,“ dodala Dohnálková.

Ema Wiesnerová

Poplatky za studium budou stejné jako před snížením

Poplatky za prodloužení studia se s nástupem akademického roku 2014/2015 vrátí na výši, v jaké je univerzita vybírala před změnami souvisejícími s letním rozhodnutím Nejvyššího správního soudu. Takový je výsledek prosincového zasedání Akademického senátu Masarykovy univerzity (AS MU).

Soud univerzitě vytknul formální nedostatky, a to konkrétně fakt, že výše poplatku není uvedena přímo ve statutu školy, ale zveřejňuje se prostřednictvím rozhodnutí děkana příslušné fakulty po projednání v akademickém senátu. Senát tedy na svém prosincovém zasedání definitivně rozhodl o změně statutu, jehož upravenou verzi ministerstvo školství na začátku ledna registrovalo, a také částečném zvýšení poplatků v cizojazyčných programech.

„Proces úpravy výše poplatku není nyní po rozhodnutí soudu nijak v interních dokumentech ukotven, podle NSS je to zcela v rukou univerzitního senátu. Rádi bychom však respektovali stávající praxi a případně navýšování poplatků vždy konzultovali s jednotlivými fakultami a jejich senáty ještě před schválením v senátu velkém,“ sdělil Jiří Němec, prorektor pro záležitosti studentů. Dodal, že tento akt však není organizačně jednoduchý.

Výše poplatku za prodloužení studia se před změnami pohybovala mezi 15 až 24 tisíc korunami, po vydání srpnového opatření rektora klesla na 3 999 korun. Tento stav však dlouhodobě není udržitelný, protože poplatky jsou ze zákona příjmem stipendijních fondů a peníze z nich plynou zpět ke studentům ve formě stipendií.

Napříč fakultami začala diskuse o sjednocení výše poplatku za prodlouženou dobu studia.

Velký důraz na hlas fakult při rozhodování o výši poplatku kladou i studenti. „Považujeme za zásadní, aby poplatky zohledňovaly jak zájmy plátců poplatků, tak příjemců stipendií. Prostor pro vyjádření by proto měly mít fakultní akademické senáty, protože jsou nejbližší studentům, kterých se nastavení poplatků týká,“ uvedl předseda Studentské komory AS MU Pavel Troubil.

V souvislosti s novou úpravou začala také diskuse o možném sjednocení výše vybírané částky na 18 tisíc korun. „Některé senáty tuto možnost projednaly, jejich hlas zatím není jednotný. Ukázalo se, že sjednocení poplatku v tuto chvíli není možné,“ doplnil Němec.

Martina Fojtů

>> více o poplatcích na straně 20

Muni, měsíčník Masarykovy univerzity / Ročník 10, leden 2014, vychází 20. ledna

Vydává: Masarykova univerzita, MK ČR E 15641 ISSN (tištěná verze) 1801-0806, ISSN (on-line verze) 1801-0814 Nákład: 6 000 ks Šéfredaktor: David Povolný Redakce: Martina Fojtů, Dita Chovancová, Eva Lalkovičová, Martina Pelcová, Monika Stachoňová, Ema Wiesnerová Grafický návrh, fotoeditace a sazba: Petr Hrnčíř Pisma: Skolar, Adelle a LFT Etica Tisk: Profi-tisk group, s.r.o. Inzerce: Petr Dimitrov, tel.: 721 575 746, e-mail: inzerce@rect.muni.cz Adresa redakce: Žerotínovo nám. 9, 601 77 Brno, tel.: 549 49 4646, e-mail: redakce@online.muni.cz Redakční rada: doc. PhDr. Jiří Němec, Ph.D. předseda, doc. Ing. Ladislav Janiček, Ph.D., MBA, Mgr. Iva Zlatušková, Ing. Markéta Soukupová, MBA RMU, PhDr. MgA. Jiří Stejskal FSpS, Ing. Petr Smutný, Ph.D. ESF, prof. PhDr. Marie Vítková, CSc. PdF, prof. PhDr. Jan Zouhar, CSc. FF, doc. PhDr. Markéta Pitrová, Ph.D. FSS, prof. RNDr. Zuzana Došlá, DrSc. PFF, doc. PhDr. Josef Prokeš, Ph.D. FI, doc. JUDr. Josef Kotásek, Ph.D. PrF, prof. MUDr. Kateřina Kaňková, Ph.D. LF, Mgr. Tereza Fojtová tisková mluvčí, Mgr. Jiří Zoudek Studentská komora AS MU Příští uzávěrka: 3. února. Online verze: www.online.muni.cz a www.veda.muni.cz. iPad: www.online.muni.cz/ipad.

Desátý ročník Muni před námi!

Zdá se to neuvěřitelné, ale měsíčník Muni vychází už desátým rokem. Ti z vás, kteří nás sledují od samých počátků, už s námi urazili pořádný kus cesty.

Ambiciózní myšlenky vytvořit trochu jiný univerzitní časopis, podobající se více klasickým novinám než v té době na vysokých školách běžným „rektorátním věstníkům“, jsme se zhostili, jak nejlépe jsme uměli, a začali ji posouvat dál.

Kromě tištěného Muni nás tak dnes můžete denně potkávat na zpravodajských webech online.muni.cz a věda.muni.cz, měsíčník najdete i v tabletech iPad a komunikujeme s vámi také prostřednictvím sociálních sítí.

Výročí jsou vždy příležitostí pro změny a ti všímavější z vás jistě postřehli, že jsme změнили název. Nevšimli jste si toho? Nedivíme se. Změna je to vpravdě evoluční. Odstranili jsme z názvu „cz“ a zůstáváme jen Muni. Proč? Název Muni se už dávno vžil jak pro měsíčník, tak pro označení celé Masarykovy univerzity. Nic o tom nesvědčí líp, než když na hokejovém souboji skandovaly tisíce studentů: „MU-NII!“

Formát měsíčníku se zmenšil. Smyslem je zvýšit komfort čtenáře.

Tím ale novinky nekončí. Určitě vám neunikla ta nejzásadnější změna. A sice nový formát. Odhodlali jsme se k ní po velkém rozmyšlení a průzkumech mezi čtenáři. Smyslem je nabídnout soudržnější formu, která bude atraktivnější, ale designem přitom naváže na předchozí tradici. Menší svázané strany by měly také zvýšit komfort čtenáře.

Snad se vám nové Muni bude líbit. Těší nás, že je o univerzitní médium zájem, až jsme někdy doslova zahlceni náměty a jen obtížně volíme, co kam kdy a jak dát. I když se někdy něco nedostane přes bariéru zpravodajských hodnot, snažíme se všem vycházet vstříc, jak nejlépe umíme. Muni by se bez ochotných akademiků, studentů a vůbec všech, kteří se podílejí na tom, jaká MU je, dobře dělat nedalo a za spolupráci a toleranci k našim dotazům a časově náročným požadavkům jsme vám všem vděční.

Muni by ale nebylo tam, kde je dnes, bez celé řady konkrétních lidí. Velký dík patří Václavu Štětka, prvnímu šéfredaktorovi, který vytyčil směřování časopisu. Dlouholetým tahounem byla šéfredaktorka Petra Polčáková, která mě-

síčník vedla po nejdélejší část jeho existence. Nad celým Muni pak v posledních letech ochránitelsky bdí také tisková mluvčí Tereza Fojtová.

Od prvních čísel Muni v týmu působí Petr Hrnčíř, motor inovací, grafik a webař, a už po pár měsících provozu do týmu naskočil i David Povolný, který je dnes šéfredaktorem koordinujícím všechny rozrůstající se aktivity. Muni si už nelze představit bez Martiny Fojtů, která by snad byla schopna napsat celé číslo sama. O kvalitní texty a rozšíření vědeckých témat se pak stará další profesionální redaktorka Ema Wiesnerová. Shánění inzerce má pak již pěknou řádku let na starosti Petr Dimitrov. Tvář Muni ale v posledních letech určovali i fotografové Ondřej Surý, Martin Kopáček a Katarína Jablonská a samozřejmě i externí redaktori jako Martina Pelcová, Jana Šavelková nebo Hana Oherová. V posledních měsících pak také noví členové týmu Dita Chovancová, Eva Lalkovičová, Ludmila Korešová, Soňa Příborská a Monika Stachoňová.

My všichni vám přejeme příjemné čtení, a pokud byste nám chtěli něco vzkázat, pište na redakce@online.muni.cz.

Zleva: Soňa Příborská, Martina Fojtů, Petr Hrnčíř, David Povolný, Petr Dimitrov, Ema Wiesnerová, Hana Oherová, Ludmila Korešová, Dita Chovancová, Eva Lalkovičová. Foto: Martin Kopáček.

Když se řekne Muni...

David Povolný
šéfredaktor Muni od roku 2012

Muni pro mě znamená především skvělou partu lidí, která vždycky nadšeně a oddaně dělala svou práci. Těžko se mi píše něco, co by nebylo aspoň trochu sentimentální, protože jsem tu tak trochu vyrůstal. Ze studentského redaktora ve druhém ročníku na praxi jsem se stal šéfredaktorem a viděl jsem, jak se časopis a všechno, co je s ním dnes spojené, postupně profesionalizuje. Na začátku mě ani nenapadlo, že by mě a taky spoustu dalších lidí mohla práce ve firemním médiu tak moc bavit. A asi i proto to baví taky čtenáře. Doufám, že tenhle rozjetý vlak jen tak něco nezastaví.

V Muni působí od roku 2005.

Petra Polčáková
šéfredaktorka Muni 2006–2012

Muni je pro mě šest skvělých let mého profesního života. To by vlastně stačilo (takhle úsporně jsem se naučila psát právě v Muni). Těch pár vět ale ještě stihne zachytit jedinečná setkání s kapacitami české i světové vědy. Popíše i mou radost a pocity obohacení poté, co jsem díky jejich trpělivému vysvětlování poodkryla alespoň trochu tajemství nejnovějších vědeckých objevů. Muni navíc zasáhlo i do mého osobního života. To, když se z mých kolegů záhy začali stávat výborní přátelé, a když jsem pak díky němu mohla potkat svého manžela. S Muni jsem prostě měla štěstí.

V současnosti je na rodičovské dovolené.

Václav Štětka
šéfredaktor Muni 2004–2006

Vybaví se mi napjaté očekávání, jak akademická obec přijme celouniverzitní časopis zcela nového formátu, který si dal za cíl podobat se daleko více standardním novinám než suchopárnému rektorátnímu věstníku, jakých tou dobou vycházelo na českých vysokých školách plno. Deset let trvání a pokračující obsahový růst jsou důkazem, že se tento projekt podařil, což mě těší. Budování a vedení časopisu pro mě byla cenná profesní zkušenost, příležitost lépe porozumět fungování univerzity a poznat řadu zajímavých a inspirativních lidí uvnitř i vně MU.

Nyní působí jako vedoucí výzkumné skupiny PolCoRe na Univerzitě Karlově v Praze.

Kde všude nás najdete

online.muni.cz

Na zpravodajském portálu Masarykovy univerzity najdete kromě textů z měsíčníku Muni také denně aktualizované novinky z dění na MU. Nic vám s ním neunikne.

věda.muni.cz

S portálem online.muni.cz je úzce propojený tento sesterský web, který nabízí aktuality z vědy a výzkum na MU, zaměřuje se ale také na popularizační formáty.

online.muni.cz/ipad

Měsíčník Muni si můžete vždy v den, kdy vychází v tištěné podobě, stáhnout také do svého iPadu.

facebook.com/municz

Pokud nechcete minout nic z toho, co vychází na zpravodajském portálu online.muni.cz, sledovat ho můžete na sociální síti Facebook.

twitter.com/muni_cz

Jste na sociální síti Twitter? Komunikovat s Muni můžete i prostřednictvím tohoto kanálu.

Píše se 95 let univerzity

Její historie nabízí neobyčejné příběhy

Na začátku 20. století se konala řada shromáždění na podporu myšlenky vzniku druhé české univerzity. Při potyčkách mezi Čechy a Němci v centru Brna umírá po zásahu policisty dělník František Pavlík.

1905

Prezident T. G. Masaryk předává v Lánech rektorovi Janu Krejčímu rektorský řetěz.

1935

Hromadná poprava učitelů v koncentračním táboře Mauthausen.

1942

Vzniká pedagogická fakulta.

1946

Vznik farmaceutické fakulty.

1952

Přejmenování na Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně.

Zrušena farmaceutická fakulta.

1952

1969

Obnovena právnická fakulta.

1919

Zákonem č.50/1919 Sb. je zřízena Masarykova univerzita. Dokument, který má škola do dnes k dispozici, vymezuje počet fakult i to, že prostory potřebné pro výuku mají být dobudovány do roku 1930. Prvním rektorem je Karel Engliš.

1939

Uzavření českých vysokých škol nacisty. Okupanti obsadili většinu budov Masarykovy univerzity. Například na právnické fakultě sídlilo gestapo.

1945

Obnovena činnost univerzity.

1950

Zrušena právnická fakulta.

1958

První operace s mimořádným krevním oběhem. Kardiochirurg z Lékařské fakulty MU Jan Navrátil provedl odvážný zákrok, který umožnil prodloužit dobu, po kterou lze srdce operovat.

ZÁKON

ze dne 28. ledna 1919, č. 50 Sb. z. a n.ř., kterým se zřizuje

druhá česká universita.

Na základě ustanovení Národního shromáždění se nazývá:

1. V Brně sídlí se československá univerzita „Masarykova univerzita“ v čtyřech fakultách: právnické, lékařské, přírodovědecké a filozofické.

Lidé se teprve vzpamatovávali z první světové války, samostatné Československo existovalo jen pár měsíců a třeba v kinech se hrály výhradně němé filmy. Do takového prostředí se v roce 1919 zrodila druhá česká univerzita, Masarykova univerzita.

Umožnil to zákon číslo 50 z 28. ledna 1919. To díky němu může škola šířit vzdělanost a vědecké poznatky v tuzemsku i do zahraničí už 95 let.

Na začátku měla úplně jinou podobu než dnes. V dobách svého zrodu nabízela Masarykova univerzita obory na čtyřech fakultách – filozofické, lékařské, právnické a přírodovědecké. Za desetiletí existence postupně vznikaly další, jiné zanikaly a třeba právnická fakulta a její studenti a zaměstnanci prožili obojí.

Fakulta byla v roce 1950 zrušena a v roce 1969 znovu obnovena. Důvod zrušení? Podle Karla Schelleho a Ladislava Vojáčka, autorů publikace o dějinách fakulty, tehdejší ministerstvo školství rozhodnutí obhajovalo tím, že v nově nastoleném režimu bude právníků potřeba stále méně a méně. Historie univerzity nabízí spoustu dalších zajímavých příběhů. Posuďte sami.

Snaha o založení univerzity

Zákon zřizující univerzitu byl jedním z prvních, které v Československu vyšly. Ale ne že by se univerzita zrodila ze dne na den. Jejím založení předcházela desetiletí vyjednávání a ještě delší doba, kdy se o revolučním kroku uvažovalo. První moravská vysoká škola byla ta v Olomouci, vznikla v roce 1573. Šlo o školu jezuitskou, a když byl v roce 1773 zrušen jezuitský řád, byla v souvislosti s tím zestátněna.

„Morava tehdy měla dvě centra – správní v Brně a církevní v Olomouci. Dokud byla uni-

verzita církevní institucí, tak bylo logické, že byla tam. Když ji ale převzal stát, začalo se uvažovat o tom, že se přesune do Brna,“ nastínil ředitel Archivu Masarykovy univerzity Jiří Pulec. Na krátkodobé stěhování nakonec došlo, a to v roce 1778 v důsledku tereziánských reforem. Na brněnské univerzitě se však tehdy učilo jen čtyři roky.

Hlavní vlna snah o vytvoření brněnské univerzity se zvedla někdy v 60. letech 19. století. Nejdřív je vyvolávali zástupci moravských měst, kterým se nelíbila diskriminace regionu v tomto ohledu, a později dokonce sám první československý prezident.

Zásluhy prezidenta Masaryka

Ještě v době, kdy Masaryk hlavou státu nebyl a působil jako profesor na Univerzitě Karlově, byl jedním z čelních představitelů hnutí za vytvoření další univerzity na Moravě. „Kdo zná život škol vysokých, dá mně za pravdu, že máme-li mít jednu univerzitu, potřebujeme dvě,“ napsal slavný český státník v roce 1885 v časopisu Athenaeum.

Odkazoval tím na skutečnost, že škola prosperuje nejvíc, když má s kým soupeřit a s kým se porovnávat. Snahy se dlouhá léta nedařilo naplnit, ztroskotávaly hlavně na bojích o to, kde by měla mít nová škola svoje sídlo.

V pomyslných závodech bylo Brno od začátku velkým favoritem, potíže tím ale zdaleka nekončily. Co se česky mluvícím obyvatelům Moravy a Brna zdálo jako skvělá myšlenka, to se ani trochu nelíbilo jejich německým spoluobčanům. „Stejně jako celá Morava, tak i Brno bylo dvojjazyčné. Němci ovládali brněnskou radnici a nechtěli, aby se ve městě a tím i na celé Moravě posílil český živel. Navrhovali, ať

se univerzita vybuduje třeba v Prostějově,“ podotkl Jiří Pulec.

Nešťastná smrt dělníka

Obě strany jednaly, psaly petice do Vídně a na podporu svých názorů pořádaly různá setkání. Konflikt vygradoval začátkem října roku 1905, kdy se v Brně konal sjezd Němců, takzvaný Volkstag. „Sjeli se k dnes už neexistujícímu Německému domu na Moravském náměstí a ve stejný den se sešli v Besedním domě i Češi. Všechno vyvrcholilo pouličními šarvátkami, při nichž přišel o život dělník František Pavlík,“ připomenul Pulec a dodal, že univerzita ještě ani nevznikla, ale už měla svého mučedníka.

Vhodný čas proto, aby se škola konečně zrodila, nastal až po vzniku Československa a bylo přirozené, že dostala jméno po muži, který se o její vznik tolik zasloužil.

Přednášet se začalo na podzim roku 1919. Slavnostní zahájení se konalo 11. listopadu v prozatímní aule univerzity v biskupském alumnátě (školské zařízení pro sociálně slabé) ve Smetanově ulici a hned druhý den začal profesor Edward Babák první generaci brněnských mediků vyučovat svůj úvod ke studiu lékařskému.

Těžké začátky

Prozatímní byla nejen aula. Celá výuka se minimálně v prvních letech odehrávala v provizoriu. Ono se lehce řekne, zřídíme univerzitu, ale kam najednou všechny studenty, profesory a zaměstnance (byť jich nebyly desetitisíce jako dnes, ale spíš stovky), učebny, kabinety a laboratoře umístit? Vhodných budov se v Brně nenacházelo mnoho a ani zřizovací zákon konkrétní rady nedával. „Konečné umístění a výprava nové uni-

Ke vzniku univerzity prezident Masaryk skutečně výrazně přispěl. O nutnosti jejího založení psal už v roce 1885.

169 000
absolventů

5 000
zaměstnanců

40 000
studentů

62 %
studentek

9
fakult

200
kateder a ústavů

1400
studijních oborů

12
kolejí

12
menz a bufetů

6 mld.
roční neinvestiční
rozpočet

12 mld.
cena majetku MU

1,9 mil.
publikací v knihovním
fondu

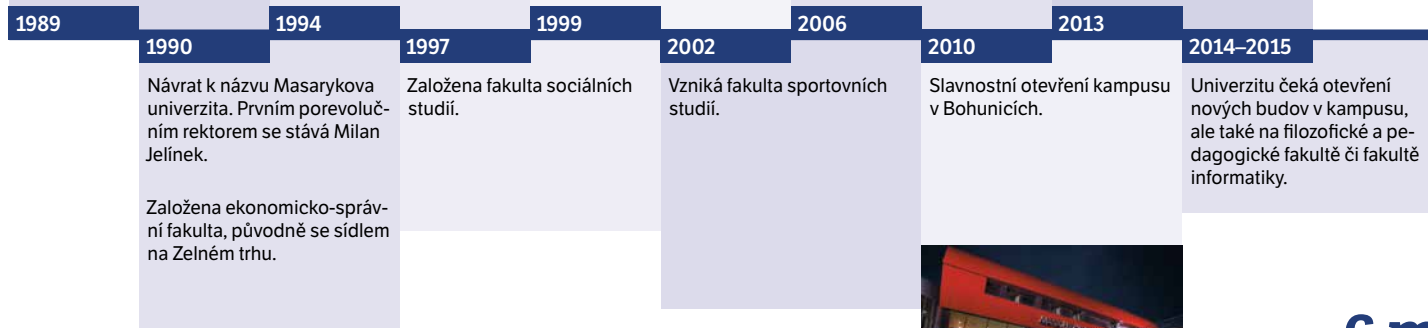

I díky studentům Masarykovy univerzity se v Brně demonstruje proti komunistickému režimu. Na filozofické fakultě fungovalo tiskové středisko, kde se vyráběly revoluční tiskoviny.

Otevírá se výzkumná stanice Johanna Gregora Mendela v Antarktidě.

Univerzita obnovuje provoz kina Scala.

versity, jejich všech ústavů a klinik ve vhodných budovách k účelu tomu vybudovaných staniž se nejdéle do roku 1930," stojí v něm.

A tak se zařizovalo, jak jen to situace dovolovala. Lékařská fakulta dostala do začátku prostory bývalých kasáren na rohu ulic Údolní a kliniky studenti navštěvovali v Zemské nemocnici u svaté Anny. Právníci se museli smířit s několika místnostmi v budově biskupského alumnátu a velké kompromisy provázely i fungování přírodovědecké a filozofické fakulty – první obsadila po nutných úpravách budovu chudobince mezi ulicemi Veveří, Kotlářská a Kounicova, druhá se pro změnu musela spokojit s někdejšími sirotčincem v tehdejší Falkensteinerově, dnes Gorkého ulici.

Nikdy nedokončený projekt Akademické čtvrti

Od začátku však bylo jasné, že takové uspořádání není vyhovující, a proto se začalo pracovat na plánech tzv. Akademické čtvrti, kde měla najít každá fakulta dostatek stálého prostoru. Stát mohla podle úvah tehdejšího vedení univerzity hned na čtyřech místech, nakonec ale zvítězil nápad zbudovat ji na pozemcích poblíž české techniky mezi ulicemi Veveří a Kounicova.

Jako první stála (a stojí dodnes) v roce 1932 právnická fakulta, navzdory předchozím velkým plánům ale zůstala jediná. Následovat měla fakulta filozofická, avšak kvůli té už dělníci do země nekopli. Hospodářská krize způsobila, že z plánů sešlo.

Těžké (po)válečné časy

Nová budova právnické fakulty bohužel brzy sloužila i jiným účelům než jen vzdělávacím. Nacisté roku 1939 nařídili uzavření českých vysokých škol. „Každý nedemokratický režim

Hospodářská krize způsobila, že sešlo z plánů na Akademickou čtvrtí mezi ulicemi Veveří a Kounicova.

sleduje, s kým se vzdělaní lidé setkávají. Němci, už když do Brna přišli, měli od konfidentů seznamy lidí, na které si mají dávat pozor," uvedla Jiřina Kalendovská z Archivu Masarykovy univerzity.

Na seznamech figurovala i řada studentů a učitelů univerzity, část z nich se aktivně zapojila do odboje a někteří se bohužel do budovy fakulty vrátili, nacisté zde totiž prováděli výslechy. Uprázdňené místnosti si gestapo upravilo pro své potřeby a do kanceláří učitelů a poslucháren nastěhovalo svou řídicí úřadovnu.

Celkem 14,5 milionu československých korun. Na takovou sumu odhadoval tehdejší rektor Václav Neumann škody způsobené válečnými událostmi a k tomu je třeba připočítat více než trojnásobnou částku jako ztráty na vnitřním zařízení. Ještě horší než majetkové ztráty byly ale ty na životech. Přesná čísla je těžké odhadovat, existují jen dílčí. Například přírodovědecká fakulta přišla o čtvrtinu profesorského sboru, část docentů a profesorů nacisté hromadně popravili v květnu roku 1942 v Mauthausenu.

Další čistky a omezení ve studiu následovaly s nástupem komunistického režimu, například právnickou fakultu muselo opustit 46 procent studentů. Komunistická éra přinesla univerzitě ale i pozitiva – do rodiny přibyla pedagogická fakulta a například v roce 1958 kardiochirurg Jan Navrátil provedl první operaci srdce s mimotělním krevním oběhem ve střední Evropě. Aplikoval metodu, která se dnes používá u většiny srdečních operací.

Porevoluční boom

Výrazný rozvoj univerzity nastal po listopadu 1989 (mimořádně na zhroucení starého režimu se studenti hodně aktivně podíleli). Škola se postupně rozrostla na devět fakult, přičemž jako

Významné osobnosti

Eduard Babák (1873–1926)

Oblíbený učitel, který výrazně napomohl nejen vybudování MU, ale také dnešní Veterinární a farmaceutické univerzity. Proslavil se pracemi o fyziologii dýchání.

Arne Novák (1880–1939)

Profesor české literatury, kterému historici přičítají velký podíl na tom, že Brno získalo pověst kulturní metropole.

Josef Podpěra (1878–1954)

Respektovaný odborník na botaniku v Československu i mimo něj. Začal budovat botanickou zahradu v Kotlářské ulici. Kromě toho zřídil i rozsáhlou botanickou knihovnu a herbář, který dnes čítá tisíce položek.

František Weyr (1871–1951)

Profesor ústavního práva, první děkan právnické fakulty a spoluzakladatel normativní právní teorie a brněnské právní školy. Spolu s Karlem Englišem vypracoval návrh zákona o zřízení Masarykovy univerzity.

první se po revoluci zrodila ekonomicko-správní fakulta, která je tak téměř stejně stará jako česká tržní ekonomika. Univerzita také spustila průkopnický informační systém a v Bohunicích dnes stojí nový kampus, o jehož vybudování se mluvílo desetiletí a je vlastně náhradou za nikdy nedokončenou Akademickou čtvrtí. Docela dobrá kondice na 95 let, co myslíte?

Martina Fojtů

Seriál: učitel a žák

Studentku zdědil po kolegyni

Foto: Ludmila Křešová

Bavila ji biologie a chemie a zajímaly rostliny. Při rozhodování, kam na vysokou školu, nakonec zvítězila molekulární biologie na Masarykově univerzitě. Když si pak na přírodovědecké fakultě vybírala téma bakalářské práce, našla si laboratoř funkční genomiky a proteomiky. Byl to jeden z prvních kroků, který nasměroval úspěšnou mladou vědkyni Ivu Mozgovou k vedoucímu její doktorské práce Jiřímu Fajkusovi.

„V prvé řadě jsem si jeho laboratoř vybrala proto, že se věnovala výzkumu rostlin, a druhým důvodem bylo, že když jsem se tam přišla ve druhém ročníku podívat, udělali si na mě kolegové čas a vysvětlili mi, na čem pracují, takovým způsobem, že jsem i se začátečnickými znalostmi měla pocit, že všemu rozumím,“ popisuje své první zkušenosti Mozgová a s úsměvem dodává, že prohlédnutí, jak málo oboru rozumí, přišlo později a tento pocit ji dodnes neopustil.

V laboratoři však získala velmi dobré školiště. Na její bakalářskou i magisterskou práci dohlížela Tatiana Kubičárová, která tam působila na postdoktorandské stáži. Mozgovou mimo jiné přivedla ke studiu proteinů, které se vážou na rostlinné telomery, ke zkoumání chromatinu a k vývojové epigenetice. Pod Fajkusovo vedení se pak dostala až ve chvíli, kdy Kubičárová odešla na mateřskou dovolenou. „Já jsem ji vlastně zdědil,“ vzpomíná s úsměvem profesor na studentku, která mimo jiné objevila nový mechanismus vzniku genetické nestability.

Talent podle něj projevovale téměř od začátku. „Při bakalářském studiu, kdy ještě zdaleka neměla tolik času na experimentální práci, jí věnovala strašně moc. Už někdy ve třetím ročníku pak dokázala podle potřeby chytře modifikovat postupy a optimalizovat metody výzkumu. Bylo jasné, že je to člověk, který se

pro tento typ práce hodí,“ vzpomíná Fajkus na svou žačku.

Kde hledat talent

Podle něj je ideální, když školitel najde svého budoucího doktoranda už při psaní diplomové práce. Snadné to ale není. „Mám už specializovanější přednášky, a se studenty se tak setkám až někdy ve čtvrtém či pátém ročníku, kdy mají téma diplomové práce dávno vybrané. Výuka mi tedy při hledání talentovaných studentů moc nepomáhá,“ říká profesor.

Ani studenti to ale nemají jednoduché. Povinné základní kurzy u nich velký zájem o konkrétní problematiku vzbudit nemusí. Pro Mozgovou byly například nejpřírodnější tematické volitelné kurzy, kde přednášejí lidé, kteří se konkrétními věcmi zabývají i vědecky. „Teorie se tak lépe propojuje s praxí a přednášky jsou postavené na základě aktuálních poznatků v oboru,“ říká absolventka molekulární a buněčné biologie.

Přestože je hledání výborných studentů ne snadné, má na ně Fajkus podle svých slov štěstí. Snaží se je hledat mezi magisterskými studenty různých oborů, kterým nabízí možnost pracovat na diplomových či disertačních pracích ve své laboratoři. „Řekl bych, že v řádu týdnů či měsíců je zřejmé, kdo má talent. Opačné případy, kdy student zjistí, že ho věda zase tak moc nebaví, se poznají tak do půl roku,“ říká profesor, který učí na vysoké škole už sedmáct let.

Jak získat a udržet doktoranda

Větší práci prý často dá přemluvit šikovně studenty k tomu, aby ve studiu jako doktorandi pokračovali. S Ivou Mozgovou však nic takového řešit nemusel. Její rodiče jsou vysokoškolský učitel a bylo jen otázkou, kde bude v postgraduálním studiu pokračovat. „Snažil jsem se jí spíš přesvědčit, aby zůstala u nás.“

V řádu týdnů či měsíců je zřejmé, kdo má talent.

To se nakonec podařilo. Hlavním důvodem, proč pokračovat ve studiu v Brně, pro ni bylo výzkumné téma a příjemná pracovní atmosféra. I Mozgová mluví o tom, že ji Jiří Fajkus na konci její magisterské práce „zdedil“. Oceňuje na něm především to, že dostala velkou tvůrčí svobodu a možnost se aktivně podílet na formulaci vědecké otázky a také směřování projektu. „Zároveň Jiří dohlížel na to, aby mé spekulace neodporovaly faktům a aby pokusy byly správně naplánované,“ dodává molekulární biologka, která je nyní na postdoktorandské stáži v laboratoři Larse Henniga ve švédské Uppsale.

Její odchod do jiné laboratoře Fajkuse nemrzí. Mimo jiné proto, že jeho laboratoř s tou švédskou spolupracuje. „To, že odešla, není pro nás naprostá ztráta Iviny kapacity. Naopak s námi spolupracuje a vlastně tu pořád ještě dokončujeme věci, které rozjela. Budou to skoro tři roky, co je pryč, a my tu pořád po ní máme co dodělat,“ směje se Fajkus, který by ji ale rád získal jednou zpátky.

Fajkuse úspěchy jeho studentů těší a sleduje je v jejich kariéře. Případů, jakými je třeba Iva Mozgová, však podle něj zas tolik není. „Měl jsem ale docela štěstí. Například mým vůbec prvním diplomantem a doktorským studentem byl Lumír Krejčí, který ale většinu studia absolvoval v zahraničí. Vedl si tam skvěle a skvěle si vede i po návratu na Masarykovu univerzitu,“ podotýká Fajkus.

Jeho recept pro výchovu dobrých vědců je přitom možná trochu netradiční. „Čím se nám snad daří u našich studentů bodovat, je pracovní prostředí a dobré mezilidské vztahy. Většinou totiž slyší jen to, že je třeba dosahovat vysokých výkonů. I my se o ně snažíme, ale při tom všem nezapomínáme, že výzkum by měl přinášet radost,“ dodává Fajkus.

Emma Wiesnerová

Kde se vidíte, až bude univerzita 100 let?

Masarykova univerzita letos slaví 95 let, a tak se pomalu, ale jistě připravuje na stovku. A protože univerzita jsou především lidé na ní, po celý rok se těch, kteří ji utvářejí, budeme ptát, kde se vidí za oněch pět let.

Mikuláš Bek,
rektor Masarykovy
univerzity

Na otázky o vzdálené budoucnosti obvykle odpovídám zdrženlivě, nejsem ani věštec, ani prognostik. Takže nabízím jako odpověď jen svá přání. Jako muzikolog se i za pět let vidím mezi knihami, notami, studenty a kolegy, jak přednáším o dějinách hudby kolem roku 1900. Jako akademik, jemuž byla dočasně svěřena role rektora, bych se ale za pět let ještě rád viděl v úřadě. Některým to možná bude znít jako výmluva maskující touhu po moci a společenském lesku, ale troufám si tvrdit, že na realizaci podstatných cílů potřebují rektori, stejně jako děkani, většinou dvě volební období. V univerzitním světě se změny neodehrávají překotně, mají-li být akademickou obcí přijaty, je k nim třeba spíše měsíců a let, protože jejich přípravu musí provázet diskuse a hledání kompromisů. Obě mé představy se z hlediska časových nároků navzájem takřka vylučují, takže skuteční-li se alespoň jedna z nich, nebudu litovat.

Václav Matyáš,
profesor katedry
počítačových systémů
a komunikací

Představit si dovedu ledačos... V ideálním případě bych za pět let byl rád profesorem na univerzitě, kde budou pořád zvidaví a nadaní studenti, kde budeme pořád dělat zajímavý výzkum a kde bude manažersko-administrativní aparát pracovat s primárním cílem usnadnit život akademikům i studentům, nikoliv sobě nebo úředníkům z Prahy či Bruselu. V oblastech kryptografie a bezpečnosti IT bych za pět let rád domlouval zajímavý výzkum ve spolupráci s našimi kolegy a absolventy z Indie, kde nyní rozbíháme zajímavou výzkumovou spolupráci. Dále bych rád za sebou viděl úspěšně ukončený projekt spolupráce s Harvardovou univerzitou a řešil zajímavé výzvy ve výzkumu a vývoji s průmyslovými partnery fakulty v novém parku CERIT. V neposlední řadě bych za pět let rád věnoval více času svým studentům a slyšel i četl o úspěších našich absolventů pracujících po celém světě.

Michaela Fojtů,
studentka genomiky
a proteomiky

Jelikož jsem v posledním ročníku magisterského studia, jsou následující roky zahalené v mírné mlze, která se doufám co nejdřív rozfouká. Chtěla bych nastoupit na doktorát, ne proto, abych si prodloužila studium, jak se o spoustě doktorandů mluví, ale zkrátka proto, že mě problematika, kterou jsem se v průběhu studia na ústavu patologické fyziologie zabývala, velmi zajímá. A všeobecně mě výzkumná práce zaujala natolik, že by mi další léta strávená touto prací přinesla velké uspokojení. V následujících měsících proto musím vyřešit otázku, jestli budu pokračovat tady v Brně, kde mi to i díky skvělým kamarádům a kolegům v laboratoři přirostlo k srdci, nebo v zahraničí, kde bych zase získala nový pohled na věc. Snad se to všechno povede tak, abych se mohla za pět let ohlednout a říct si, že jsem udělala dobře.

Iveta Rousová,
pokladní z bufetu
na lékařské fakultě

Doufám, že budu pořád tady na fakultě, mám svoji práci ráda. Také doufám, že se mi nezhorší zdravotní stav, protože přes semestr, kdy jsou všichni ve škole, to máme hodně náročné. Ale jinak bych byla opravdu ráda, aby se to tady nijak neměnilo. Bylo by skvělé, kdyby k nám všichni ti bezvadní studenti chodili pořád, mám je moc ráda. Je hezké sledovat, jak dospívají – jak se z těch malých kluků a holek stávají statní muži a krásné ženy. Po některých se mi stýská už teď, i když zatím ještě studují.

Hlavní program 95. výročí založení Masarykovy univerzity

95 MOJE
UNIVERZITA
1919–2014

28. ledna
Den založení univerzity 28. 1. 1919
Setkání akademické obce
sál Univerzitního kina Scala
Moravské nám. 3, Brno, v 15 hodin

**Barokní opera Didone
abbandonata (Domenico Sarri)**
Mozartův sál Divadla Reduta
Zelný trh 4, Brno, v 19 hodin

26. března – 26. června
Výstava: **Dotkni se vědy**
Interaktivní výstava pro všechny
věkové kategorie, sobotní
workshopy pro veřejnost.
Univerzitní kampus Bohunice

4. – 30. března
Ztraceno v překladu
Výstava maleb studentů
a absolventů Katedry výtvarné
výchovy PdF MU.
Galerie ARS, Veselá 39, Brno

12. dubna
Cirkus vědy
Konference v Univerzitním
kině Scala, dopolední blok
s představením fakult a zábavnou
vědou, pokračuje programem
na fakultách MU.

26. – 27. dubna
Sportovní víkend
UKB, Fakulta sportovních studií
Kamenice 5, Brno

6. května
Dies academicus
Akademický obřad, předávání cen
rektora.
Celouniverzitní aula MU
na právnické fakultě
Veveří 70, Brno

6. května
**Šachový turnaj pro studenty
a zaměstnance MU**
Ekonomicko-správní fakulta
Lipová 41a, Brno

15. května
Mob dance
UKB, Fakulta sportovních studií
Kamenice 5, Brno

24. května
Den vědy (13 – 16.30 hodin)
Zábavná, poučná i výbušná věda
na fakultách MU.

Happening (Od 16.30 hodin)
Kulturní program na Moravském
náměstí, Brno

24. května
Sociologická cyklojízda
10 zastávek po Brně, představení
projektů souvisejících
s urbanismem.
Fakulta sociálních studií
Joštova 10, Brno

31. května
**Den dětí na PdF pro děti
zaměstnanců MU**
Pedagogická fakulta
Poříčí 7, Brno

16. července – 28. září
Výstava věnovaná T. G. Masarykovi
Mendelovo muzeum
Mendlovo náměstí 1a, Brno

29. září – 3. října
**Poznej svět s Masarykovou
univerzitou**
Výstava fotografií, semináře
o možnostech pobytu v zahraničí.
Centrum zahraničních studií
Komenského nám. 2, Brno

2. prosince
Adventní koncert
Koncert pro všechny příznivce
Masarykovy univerzity.
Besední dům, Husova 20, Brno

Aktuální informace a doprovodný program na www.95.muni.cz

Deset univerzitních nej

Čím je Masarykova univerzita výjimečná a čím se může chlubit? Názory se mohou různit, u příležitosti 95. výročí založení jsme se ale pokusili několik věcí vyzvihnout. Něco vám ve výčtu chybí? Napište nám na redakce@online.muni.cz.

Univerzitní kampus Bohunice

Už před deseti lety začala Masarykova univerzita budovat kampus v Bohunicích. V postupně přistavovaných pavilonech se začínalo učit průběžně, v roce 2010 pak škola celý areál slavnostně otevřela. Ve více než dvaceti pavilonech se v současnosti učí studenti lékařské fakulty, části přírodovědecké fakulty a fakulty sportovních studií. Jedna z největších stavebních akcí v oblasti vysokého školství ve střední Evropě stála více než pět miliard korun. Její součástí jsou i dílčí projekty, jako je Ceitec, Centrum experimentální, systematické a ekologické biologie nebo Centrum pro výzkum toxických látek v prostředí. Areál je také propojený s Fakultní nemocnicí Bohunice, která se podílí na přípravě mediků a na lékařském výzkumu.

Hokejový soubor univerzit

První ročník se odehrál v roce 2009. Tehdy si trojice kamarádů ze dvou brněnských vysokých škol řekla, že ve městě zkusí uspořádat něco, co znali ze svého domova, Nitra. Zorganizovali první hokejový duel družstev Masarykovy univerzity a Vysokého učení technického a jejich nápad se ujal víc než dobře. V prvních dvou ročnících se hrálo ještě po slovenském vzoru v kostýmech, pak se přešlo na model ostrého zápasu, který v posledních dvou letech nalákal pokaždé více než 7 000 diváků. A co je pro všechny

Bohunický kampus patří mezi největší vysokoškolské stavební projekty ve střední Evropě.

z „modré univerzity“ nejlepší: v obou případech viděli vítězství svého týmu. Ačkoliv dnes už ani jeden ze dvou hlavních organizátorů na škole nepůsobí, pořádat ho Rastislav Bekényi a Matej Vravko hodlají i nadále.

Ceitec

Zkratka šesti písmen v sobě skrývá velký vědecký potenciál – Středoevropský technologický institut je centrem vědecké excelence v oblasti věd o živé přírodě a pokročilých materiálů a technologií. Vznikl jako společný projekt dvou výzkumných institutů a čtyř brněnských vysokých škol v čele s Masarykovou univerzitou. Evropské fondy jej podpořily dotací přesahující 5,2 miliardy korun. Vědci v Ceitecu Masarykovy univerzity pracují v pěti ze sedmi výzkumných center. Zkoumají například nádorové buňky, genomiku a proteomiku rostlinných systémů nebo mozek a lidskou mysl. Výzkumníci využívají již nyní zázemí bohunického kampusu, kde se dokončuje stavba dvou nových budov pro další laboratoře centra.

Masarykovy debaty

Organizátoři debat podle oxfordského vzoru umějí zaujmout: dokážou vybrat téma a přitáhnout hosty, kteří způsobí, že si v místnosti občas není kam sednout. Ještě v době, kdy Česko nemělo stávajícího prezidenta a ani se nevědělo, jakou formou bude volen, se v aule právnické

fakulty diskutovalo o tom, zda by měla být zavedena přímá volba prezidenta. Nápad obhajoval, hádejte kdo? Ano, současná hlava státu Miloš Zeman. A na debatu, kde se mluvilo o tom, zda by měla být zrušena komunistická strana, se přišlo podívat téměř pět set lidí. „Vše začalo někdy na jaře roku 2010. Tehdy jsme naše diskusi řešili klasicky u piva, ale štvalo nás to. Chtěli jsme to dělat jinak,“ vzpomíná Matěj Feldek, student politikologie na fakultě sociálních studií, proč se spolužáky Ondřejem Lunterem a Bárrou Rácovou projekt rozjeli. Dnes už diskuse pořádají i v dalších českých městech.

Informační systém

Pomůcka, bez které si studenti svoje fungování ve škole a pedagogové svoji práci nedovedou představit, budila při svém zavádění rozruch. „První impuls k jeho vytvoření dalo vedení univerzity v okamžiku, kdy se začalo uvažovat o prostupnosti studia. V té době to byla nevídaná myšlenka – využít víceoborovost univerzity k tomu, aby si studenti mohli vzdělání rozšířit i o předměty z jiných oborů, a dokonce fakult. K tomu byl informační systém nezbytný,“ zavzpomínal v rozhovoru pro Muni Michal Brandejs, šéf Centra výpočetní techniky Fakulty informatiky MU. Právě on IS z popudu tehdejšího vedení univerzity reprezentovaného rektorem Jiřím Zlatuškou spustil v březnu 1999.

Nejdražší přístroj

Spektrometr pro nukleární magnetickou rezonanci s pracovní frekvencí 950 megahertz, který vědcům z Ceitecu Masarykovy univerzity pomáhá zkoumat atomární strukturu molekul, stál přes 200 milionů korun. Patří tak mezi nejnákladnější vybavení, které lze na MU najít. Těchto přístrojů je jen osm na světě.

Nejvýkonnější počítač

Rekordmanem je počítač SGI UV2, který je součástí výpočetní infrastruktury centra CERIT-SC a slouží akademikům a výzkumníkům v celé zemi. Jeho unikátnost spočívá v tom, že 288 výpočetních jader má přístup k celkem šesti terabajtům hlavní paměti. Jde o nejvýkonnější počítač s největší pamětí v Česku.

Nejekologičtější provoz

Za příznivých podmínek se Pedagogická fakulta MU obejde v době letních prázdnin bez připojení na elektrickou síť. Její spotřebu v tomto období totiž pokryje vlastní solární elektrárna umístěná na střeše budovy. Funguje od ledna roku 2006 a má roční výkon 40 megawattodin.

Nejvíce studentů

Přibližně 9400 je současný počet studentů Filozofické fakulty MU, která je z tohoto hlediska největší ze všech devíti fakult Masarykovy univerzity. Obory jako historie, filologie, dějiny umění či učitelství programy přitahují více žen. Ze všech studentů fakulty jich přes dvě třetiny tvoří různé pohlaví.

Foto: Aleš Ležalík, Tomáš Františ, Tomáš Hájek, Archiv Collegu a Ludmila Konešová

Za léta existence získala univerzitní technologie řadu cen a po úspěšné aplikaci ji kromě MU využívá i řada jiných vysokých škol.

Výzkum v Antarktidě

Polární oblasti zajímají vědce z Masarykovy univerzity už několik desetiletí. V roce 1999 přišli s nápadem vybudovat vlastní vědeckou stanici v Antarktidě. Od roku 2006 stojí na ostrově Jamese Rosse stanice Johanna Gregora Mendela, na niž každým rokem míří vědecké expedice z MU i dalších institucí. Výzkumníci už na nejnižším kontinentu zaznamenali několik objevů, například loni oznámili objev zcela nové bakterie, kterou pojmenovali po iniciátorovi myšlenky vědecké stanice Pavlu Proškovi Pseudomonas prosekii. Geologický, geomorfologický, paleontologický, klimatický, glaciologický a biologický výzkum nešel pozornosti a i díky významné vědecké činnosti může od loňského roku Česko spolupracovat o dění v Antarktidě.

Mendelovo muzeum a Mendel Lectures

Johann Gregor Mendel objevil základní zákony dědičnosti, a položil tak základy genetiky. Jeho práci a život dnes připomíná Mendelovo muzeum Masarykovy univerzity, které sídlí v jeho někdejší působišti, augustiniánském opatství na Starém Brně. Muzeum se zaměřuje na popularizaci vědy. Letos bude například pokračovat

v cyklu Krok za krokem vědou na MU, v němž představí systematickou biologii a archeologii. Muzeum pomáhá také s organizací přednášek pro laickou i odbornou veřejnost. Jedním z nich je cyklus Lékařská genetika. Osobnosti světové vědy včetně nositelů Nobelovy ceny pak do muzea míří v rámci sérií přednášek Mendel Lectures, které se věnují oblasti buněčné a molekulární biologie a genetiky, a to od roku 2003.

Teiresiás

Středisko pro pomoc studentům se specifickými nároky neboli Teiresiás získalo svůj název podle bájného řeckého věštce, který byl slepý. Středisko však pomáhá nejen studentům se zrakovým postižením, ale všem, kteří mají problém s některým ze smyslů, fyzické omezení nebo třeba poruchu učení. Pracovníci Teiresiáse se snaží přizpůsobovat výuku a učební pomůcky tak, aby se z nich koncoví uživatelé dozvěděli stejně množství informací jako běžní studenti. Ale pozor, o pomoci by podle ředitele instituce Petra Peňáze neměla být řeč. „Nepomáháme, poskytujeme servis,“ říká s oblibou muž, který tuto filozofii spolu se svými spolupracovníky šíří i na další české školy.

Archeologický výzkum na Pohansku

Už 56 let zkoumají archeologové z filozofické fakulty velkomoravské hradiště Pohansko u Břeclavi. Terénní výzkum začal v těchto mís-

Také díky polární stanici MU v Antarktidě dnes Česko spolurozhoduje o osudu ledového kontinentu.

tech v roce 1958 František Kalousek. Podle současného vedoucího výzkumu Jiřího Macháčka je Pohansko svou rozlohou a zalidněním srovnatelné se západoevropskými centry, jako bylo Řezno. První práce v šedesátých letech se věnovaly především vnitřnímu hradisku obehnanému dvoukilometrovou hradbou, kde se našly zbytky kostela a bohaté pohřebiště. Mezi významné objevy posledních let pak patří pozůstatky církevní stavby a hrobů kolem ní, které se nacházely v jednom z předhradí. Loni se zase archeologům kilometr a půl od hradiště podařilo odkrýt hrob bojovníka s mečem.

Univerzitní kino Scala

Znáte jinou českou univerzitu, která má svoje kino? Nejen to je důvod, proč Scala do výčtu univerzitních nej nepochybně patří. Ten příběh máte asi stále v paměti, ale pro připomenutí. Ještě před pár měsíci se z ulice do vstupní haly kina nedalo ani nahlédnout, nepromítalo se, protože Turistické informační centrum města Brna už kulturní stánek nedokázalo provozovat. Ujala se ho tedy univerzita, pod jejímž vedením kinosál a přilehlé prostory prodělaly nutné opravy a dostaly moderní technické vybavení. Kino má ale v názvu přízvisko univerzitní ještě z jiného důvodu. Konají se v něm i další školní akce a počítá se s výukou a konferencemi.

Martina Fojtů a Ema Wiesnerová

Nejvíce kliků v ISu v jednom dni

4 134 445. Tolikrát klikli studenti a zaměstnanci univerzity 4. února 2013 v Informačním systému MU. Jde o nejvyšší číslo dosažené v jeden den za celou historii systému. A čeká se další rekord. V květnu by mělo být dosaženo kliku s pořadovým číslem pět miliard.

Nejoblíbenější jídlo v menze

Podle pracovníků Správy kolejí a menz MU se nedá mluvit o jednom, ale hned o několika. Nejoblíbenějšími pokrmy ve zdejších menzách jsou smažený vepřový kotlet s bramborovým salátem, drůbeží studentský flamendr s hranolky a holandský řízek s bramborovou kaší.

Nejpůjčovanější kniha

Data z univerzitního knihovního katalogu říkají, že v první desítku nejpůjčovanějších knih je hned sedm titulů pro mediky. Tím úplně nejoblíbenějším je Chirurgická propedeutika od Miroslava Zemana, kterou si studenti za dobu existence Alephu od roku 2005 půjčili celkem 2614krát.

Největší učebna

Aktuálně největší posluchárnu najdete v pavilonu A22 bohunického kampusu. Má číslo 116 a jde o tamní aulu. Na rozlohu 266 metrů čtverečních se vejde 332 studentů plus dalších šest imobilních osob. Výuka v této aule začala v podzimním semestru roku 2010.

Stavíme mikroskop z jedn

Luboš Brim z katedry teorie programování se celý život věnuje ověřování funkčnosti počítačových systémů, které postupně pronikají do všech oblastí lidského života. Najdeme je v autech, elektrárnách i lékařských přístrojích. Vědci ale začali přicházet na to, že podobnost umělých počítačových a reálných přírodních systémů může pomoci i s poznáváním toho, jak funguje příroda nebo lidské tělo. Pomezí disciplínou nazývanou výpočetní systémová biologie se na fakultě informatiky v posledních letech zabývá právě i profesor Brim.

Jak spolu souvisí verifikace počítačových systémů a biologie?

Zjistilo se, že kupodivu docela dost. Mnohé dnešní počítačové systémy jsou vnitřně tak složité, že se začínají podobat těm přírodním. Ke zkoumání biologických systémů se tak dají využít metody podobné těm, které informatici používají k vývoji a ověřování počítačových systémů. Výpočetní systémová biologie, které se věnují, se zabývá právě využitím specifických informatických metod pro analýzu komplexních paralelních systémů při zkoumání biologických systémů. Je to obor, který sice pracuje s biologickými daty, přetváří je ale do řeči informatiky, pracuje s digitálním počítačovým modelem.

Na čem je tento přístup založený? Z čeho vychází?

Základní myšlenkou je komplexní systémový pohled. Víme například, že řada nemocí nemá jen jednu příčinu. I když se dnes snaží vědci například primárně zjistit, který gen má co na svědomí, nejsme jen touto cestou schopni vysvětlit celou řadu aspektů lidského života. Ukazuje se, že vše, co se děje, je souhra mnoha faktorů. Abyste tedy nějaký fenomén mohl vysvětlit, nemůžete zkoumat jen oddělené jednotky, musíte uplatnit i systémový pohled, musíte zkoumat, jak jednotlivé jednotky vzájemně interagují.

Můžete to na něčem ilustrovat?

Představte si, že před vás rozložíme na součástky starý tranzistorový radiopřijímač, řeknu vám přesně, co která dělá, a pak po vás budu chtít, ať mi vysvětlíte, jak rádio funguje. Nemožné. V biologii to platí stejně. Musíme pochopit, jak spolu věci souvisí. Až pak se nám totiž ukážou takzvané emergentní vlastnosti. Žádná z jednotlivých částí celku, řekněme třeba buněk, je nemá, objevují se, až když je dáte dohromady a vytvoříte z nich systém.

Jak vypadá práce na vytváření modelů přírodních systémů v praxi? Jakou máte metodu?

V přírodních vědách často nezkoumáte realitu, ale model v laboratoři. Vytvoříte hypotézu, tu se snažíte experimentálně vyvracet, a když se vám to podaří, uděláte další a lepší, až se dostanete k modelu, který jakžtakž věrně odráží určité aspekty reality. V informatice je tomu naopak. Jsme z tohoto pohledu vlastně bozi. Sedneme si a podle nějakých představ a zadání naprogramujeme systém. De facto tedy podle modelu vybudujeme realitu. Abychom pak zjistili, jestli naše realita správně funguje, používáme verifikaci. V systémové biologii se oba přístupy kombinují. Na základě experimentálních dat se vytváří počítačový model reality, který se verifikuje a zkoumá informatickými metodami a následně pak experimentálně validuje.

Co je výsledkem?

Můžete se počítače například zeptat, jaká bude stresová reakce bakterie na zvýšení koncentrace cukru v okolním prostředí.

Takže než udělám experiment, můžu si to vyzkoušet na počítači?

V ideálním případě vůbec nemusíte tzv. „mokrý“ experiment dělat. V tom by mělo být to kouzlo. Vždy říkám, že se vlastně snažíme pro biologii udělat nový typ mikroskopu. Nebudou muset pracovat výlučně s realitou, nahradí ji částečně abstraktním modelem, na který budou nahlížet tímto mikroskopem. Bude to rychlé – nemusíte čekat, až vám na Petriho misce něco vyroste. A také levné – nemusíte nakupovat laboratorní sklo nebo chemikálie. V konečné fázi se ale samozřejmě provedení reálného experimentu nevyhnete.

Vždy je tam nějaká míra zkreslení.

To jistě. Pracujete jen s modelem. Experimentální validací ale můžete dosáhnout velké míry jistoty. Problém spíš je, že v realitě není možné vše změřit a zadat do modelu. Některé parametry modelu jsou pro biologы obtížně zjistitelné, nebo jen s jistou nepřesností. Zabýváme se proto nyní i tím, jak tyto parametry matematicky co nejlépe odhadovat.

Do jaké míry to od vás vyžaduje, abyste rozuměl biologii?

Já konkrétně nejsem v pozici, že bych musel, ale náš hlavní expert David Šafránek má relativně dobré znalosti z biologie. Pro úspěch našeho projektu je však žádoucí mít v týmu plnohodnotného biologa. My si dokážeme vymyslet ledasco, ale někdo nás musí propojovat s biologickou realitou. Bohužel právě na tom nám trochu vážne další pokrok. Obtížně hledáme mezi biologы partnery. Každý se spíše drží svého. Doufám, že se objeví doktorandi či mladí vědci, kteří od začátku budou otevření systémovému přístupu.

Co je pro vaši disciplínu největší výzva?

Velký problém je, že každý dobrý model, který je alespoň trochu věrný, začne být enormně komplikovaný a my ho neupočítáme. Současně s vývojem nových metod proto hledáme i způsoby, jak zrychlovat výpočty a efektivně využívat například superpočítače proto, aby platila zmiňovaná výhoda rychlé a levné systémové analýzy. Tedy aby biolog nemusel pět týdnů čekat, než se něco spočítá, nebo nestál ve frontě na výpočetní výkon a raději si neudělal experiment po staru v laboratoři.

Je reálné, že někdy budeme schopni zvládnout rozumné modely lidského těla jako celku?

To je hudba velmi vzdálené budoucnosti. Ještě stále neumíme rutinně řešit daleko jednodušší úlohy, například na genetické úrovni. Konečným cílem ale samozřejmě je postoupit k větším celkům, které propojují více úrovní lidského organismu. To je podobné, jak jsme to zažili s genetikou, z velice skromných začátků se nakonec podařilo zmapovat lidský genom, i když to trvalo téměř dvacet let. Dnes je genetica a molekulární biologie vědní obor číslo jedna. V systémové biologii to bude trvat asi ještě déle. Za velmi krátkou dobu své existence zatím nepřinesla, a ani nemohla, žádný velký biologický objev. Zatím vlastně jen ověřujeme naše přístupy, porovnáváme je s jinými a snažíme se reprodukovat již známé výsledky. Věřím ale tomu, že můžeme velmi rychle akcelarovat.

Co byste si představoval jako ideální výsledek vaší práce? Hotový počítačový systém, který si bude biolog sám obsluhovat?

Dnes již existují počítačové programy, pomocí kterých mohou biologové provádět simulace chování přírodních systémů, vkládat různé parametry a analyzovat výsledky. Jedná se ale o jednoduché simulace a vlastně jen dílčí experimenty. Ano, je to levnější a rychlejší, ale nedává nám to ten kýžený komplexní systémový pohled. Ideální by bylo, kdyby si biolog mohl sednout k počítači, tam si vymodelovat systém a ihned na něm začít formulovat a ověřovat hypotézy.

Dnes se už věnujete výhradně systémové biologii. Původně vás a váš tým proslavila práce v oblasti verifikace paralelních systémů. Kdy se ta změna odehrála?

V roce 2006 jsme byli právě pro naše úspěchy ve verifikaci paralelních systémů přizváni k účasti na evropském projektu, který měl

My si dokážeme vymyslet ledasco, ale někdo nás musí propojovat s biologickou realitou.

za úkol použít informatické metody ke zkoumání vlastností střevní bakterie Escherichia Coli. V projektu jsme měli možnost spolupracovat s lidmi, kteří stáli u zrodu systémové biologie. Byla to velice inspirativní a zajímavá práce. Po skončení projektu jsme se rozhodli v započatém výzkumu pokračovat. Dnes jsme v Česku prakticky jediní, kdo se této disciplíně systematicky věnuje, a máme dokonce jako jediní akreditovaný ucelený studijní obor systémová biologie. Náš výzkum je však i nadále úzce propojen s výzkumem paralelních systémů. Jsem proto i nyní kromě laboratoře systémové biologie částečně činný i v laboratoři paralelních a distribuovaných systémů. Naše přístupy se vzájemně mohou inspirovat a mnohé studované otázky jsou podobné. Zjednodušeně řečeno nás vlastně odděluje jen aplikace.

Co vás přesně proslavilo v oblasti paralelní verifikace?

Je potřeba si uvědomit, že dnešní počítačové systémy, používané například pro řízení letového provozu, jsou natolik složité, že již nestačí jen takzvaně otestovat, jestli pracují správně. A to prostě proto, že nemůžete ověřit každou varian-

Foto: Ondřej Surý

tu, která může nastat. Musíte mít metody, které uchopí systém jako celek. Tyto metody jsou ale výpočetně velmi náročné, což souvisí s tím, že odpovídající výpočetní prostor, který je třeba kompletně prozkoumat, je extrémně veliký, a dokonce ho často ani nelze umístit do počítače. Jak vyřešit tento problém exploze výpočetního prostoru, zajímá výzkumníky již několik desetiletí. Byly navrženy velice sofistikované metody pro redukci prostoru, jeho kompresi, vhodnou reprezentaci či abstrakci. My jsme se vydali jinou cestou. Řekli jsme si, že když prostor zaplní počítač, tak jednoduše připojíme další a další. Ponecháme tedy systém, jak je, nebudeme ho nijak zmenšovat, ale zvýšíme prostě výpočetní sílu. To se může zdát celkem triviální, problém ale je, že musíte vyvinout zcela nové algoritmy, které zajistí, že se bude výkon sčítat a ne jen řadit vedle sebe. S kolegy Ivanou Černou a Jiřím Barnatem se nám několik takovýchto unikátních algoritmů podařilo vymyslet. Náš úspěch souvisel i s tím, že jsme se trefili do správné doby. Paralelní počítače v té době začaly být běžně dostupné a naše řešení našlo reálné využití. Měli jsme tak trochu štěstí.

V ideálním případě by biologové nemuseli tzv. mokřý experiment vůbec dělat.

Mluvíte o výpočetně tak náročných úlohách, že je nezvládají dnešní počítače vyřešit. Jak se v tom všem dokáže orientovat člověk, jehož kapacita je v určitých ohledech ještě omezenější?

V informatice se všechno rychle vyvíjí, což je dáno zejména pokrokem v technologiích. Nechci, aby to znělo příliš banálně, ale algoritmus je pořád jen algoritmus. Centrální myšlenky nejsou až tak fundamentálně odlišné od toho, nad čím přemýšlely matematické mozky před dvaceti nebo třiceti lety. Možná se to změní a přijde nějaký velký objev. Zatím se tak ale podle mého názoru nestalo.

Neděsí vás někdy, že stále více věcí v našich životech řídí počítače? Nemůže nám hrozit, že nás technologie ovládnou?

Svým způsobem nás technologie již ovládají. Řada komplikovaných systémů se stává něčím jako přírodním fenoménem. Jsou zde a musíme se s nimi naučit žít. Třeba internet už nemůžete prostě vypnout a zastavit. Někdy se proto říká, že informatika je z jistého pohledu experimentální věda. Abychom mohli zjistit, jak něco třeba na internetu funguje, musíme provést

pokus, internet nelze testovat jako běžný program. Takže ano, je možné, že nějaký systém začne po čase žít vlastním životem. Ale není to něco, z čeho bych měl obavu. Neočekávám, že se něčeho takového ještě dožiju.

Jaké máte vy sám do budoucna ambice?

Už jsem to naznačoval. Naše ambice pro nejbližších deset let je přinést biologům počítačový nástroj, který by jim umožnil modelovat biologické systémy a analyzovat, jaký vliv mají vnitřní interakce na dynamiku jejich chování. Současně ale potřebujeme vychovat nový typ studentů, kteří si budou vědomi systémového přístupu, budou se sebevědomě pohybovat na pomezí biologie a informatiky a umožní efektivní využití obdobných nástrojů pro výzkum v biologii. Proto také připravujeme s kolegou Šafránkem učebnici o výpočetní systémové biologii, která by tomuto cíli měla napomoci. Samo napsání je celkem technická záležitost, ale chci, aby to bylo zajímavé počtení doprovázené vtipnými příklady a fotografiemi. Oprášil jsem kvůli tomu svoji prastarou zálibu ve focení. Uvidíme, jak to půjde.

David Povolný

Naději hledáme u sebe

Nikdo nám nepomůže lépe než my sami. I tak se dají vyložit první výsledky mezinárodního výzkumu Naděje 2014, do kterého se Česká republika zapojila díky psychologickému ústavu filozofické fakulty. Z odpovědí více než 1400 respondentů totiž vyplynulo, že naději vkládá většina lidí v sebe.

V listopadovém dotazníkovém šetření na internetu odpovídali lidé mezi 15 až 75 lety. Převažovaly ženy, pro které jsou významným zdrojem naděje i příklady jiných lidí, kteří si umějí v životě poradit. Muži i ženy se také hodně spoléhají na své životní partnery a přátele.

Předvánoční průzkum především ukázal, že lidé vidí svůj osobní život v letošním roce spíše optimisticky. „I když to tak nemusí vypadat, mezi lidmi naděje stále je,“ shrnula první analýzy dat garantka výzkumu Alena Slezáčková.

Důraz pak respondenti kladou především na dobré vztahy. Je to patrné z toho, co si do tohoto roku nejvíc přáli. „Na prvním místě to bylo šťastné partnerství, manželství a rodina. Hodně lidí touží po dobrém zdraví a harmonii v životě a vysoko v celkovém hodnocení jsou dobré a důvěrné vztahy s druhými lidmi,“ uvedla psycholožka. Přání mít více peněz nebo být úspěšný v práci se ve výzkumu ocitly na opačném konci žebříčku.

I když na osobní život hledí lidé v České republice s optimismem, v otázkách politiky či ekonomiky je to naopak. Souvisí s tím i fakt, že svou naději rozhodně nekládají do politiků a vlády, ani do bankovních či finančních poradců. Očekávání se ale liší s věkem. „Ohledně osobního života jsou pro příští rok neoptimističtější mladí lidé mezi 18 a 29 lety, nejméně optimistickými mají lidé nad 60 let. V otázkách národní politiky jsou zase nejpesimističtější lidé mezi 30 a 39 lety,“ doplnila Slezáčková.

Zatímco třicátníci sázejí na rodinu, kamarády a chtějí se víc bavit, čtyřicátníci častěji touží spíše po jistém zaměstnání a chtějí mít více volného času. S rostoucím věkem se pak do popředí dostává hlavně otázka zdraví a lidí, kterým je přes šedesát let, také často chtějí pomáhat druhým lidem.

Lidé však nejsou v cestě za naplňováním svých nadějí pasivní. Nejčastěji se snaží analyzovat okolnosti svého života a přemýšlet o nich, čtou a informují se a samozřejmě také

ilustrační foto: Lucimla Korešová

přijímají zodpovědnost za svůj život. „Z výsledků průzkumu je vidět, že lidé dávají přednost spíše racionálnímu a aktivnímu přístupu,“ poznamenala Slezáčková. Podle ní mnoho lidí neodradí překážky a neúspěch, naopak je povzbudí k tomu hledat jiná řešení a způsoby pro dosažení svých cílů.

Ti, kteří se nenechají překážkami udolat a udržují si vyšší míru naděje, jsou na tom lépe i v dalších oblastech života. „Lidé, kteří se dívají do budoucna s optimismem, jsou celkově spokojenější, radostnější, a dokonce zdravější. Jejich mezilidské vztahy mají vyšší kvalitu a svůj život vnímají jako smysluplný,“ podotkla Slezáčková.

Nadějně a optimistické myšlení však podle psycholožky neznamena, že lidé budou ignorovat existující problémy a odkládat jejich řešení.

Lidé, kteří se dívají do budoucna s optimismem, jsou spokojenější a dokonce zdravější.

„Je to spíše výzva k zaměření pozornosti na to, co je nebo může být v našem životě pozitivní. Pomůže to i k efektivnějšímu překonání překážek a nepohody,“ dodala psycholožka. A doplnila, že ani pesimisté nemusí ztratit naději, pozitivní způsob myšlení se totiž dá ovlivnit a je možné si jej alespoň částečně osvojit.

Víc nadějněho myšlení určitě není na škodu. Průzkum, který se konal i v dalších zemích, totiž ukázal, že Češi jsou méně optimističtí, méně spokojení s mezilidskými vztahy a vykazují menší míru naděje než Švýcaři. Na druhou stranu však čeští respondenti v porovnání s těmi švýcarskými dosahují vyšších hodnot v míře smysluplnosti života, spirituality a potřeby zanechat po sobě něco dobrého příštím generacím.

Emma Wiesnerová

Právo utváří vaše lidských příběhů

Emotivní výslech svědků či závěrečná řeč obhájce nebo státního zástupce. Scény z filmů z právního prostředí jsou v některých okamžicích plně vášně. Sice ne v soudní síni, ale se stejně silným zaujetím mluví i Martin Škop

Právo je jako hudba. Také záleží na interpretaci.

z právní fakulty. Vysvětluje, že právo je s emocemi úzce spjato. Za svou publikaci Právo a vaše srdce dostal v listopadu cenu děkana.

V knize se snaží popsat alternativní přístupy k právu a hledá odpovědi na to, jak umění může zobrazovat právo a naopak, jaké postupy z umění se dají v právu použít. „Jde o chápání práva ne jako vědy, ale jako oblasti, jejíž podstatou je umění přesvědčit lidi o své pravdě či o svém výkladu událostí,“ říká Škop.

Vášně doprovázejí právo neustále, od chvíle vytváření právních norem, o jejichž potřebnosti a znění je potřeba přesvědčit jejich adresáty, až po konkrétní případy, které končí u soudu a kde hrají roli schopnosti advokátů nebo zkušenosti soudců. Je to svým způsobem vyprávění příběhů, u nichž záleží nejen na obsahu, ale i na podání.

Škop přirovnává právo k mnoha oblastem umění. „Právo je také jako hudba. Na jedné straně máte právní předpis, na druhé notový zápis. Hudbu musíte nějakým způsobem zahrát, právo

interpretovat. A v obou případech je interpretace záležitostí jednotlivců – muzikantů nebo dirigenta, advokátů či soudce – a každý si může danou předlohu nějak přizpůsobit,“ připodobňuje právo k hudbě Škop.

Zdůrazňuje, že jak v hudbě, tak v právu je ještě jeden důležitý prvek, a to je publikum a jeho očekávání. I když hudebník zahraje všechny noty správně a advokát bude u soudu postupovat podle zákona, může je divák, tedy veřejnost odsoudit právě za špatnou interpretaci.

Jak je každý člověk rozdílný a má různé vášně, tak různorodé je i právo a jeho výklad. Zájmy a cíle jednotlivých lidí se v něm střetávají a právo se mění a vyvíjí. Podle Škopa je také silně spojené se zkušeností. „Většina lidí, včetně studentů práva, pochopí jeho principy až třeba za deset let praxe, kdy se jím denně zabývají. Pozoruj to na sobě, sám jsem je začal trochu chápat před pár lety a myslím, že to stále ještě není ono,“ uzavírá s úsměvem Škop.

Emma Wiesnerová

Foto: Klára Nová/Contipro.

Výzkum má sloužit lidem

Vladimír Velebný vystudoval na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity biochemii. Dlouhá léta působil v akademickém výzkumu, těsně po sametové revoluci ale opustil laboratoře lékařské fakulty v Hradci Králové a s kolegou založil společnost Contipro. Firma dnes patří k předním světovým výrobcům kyseliny hyaluronové, která se využívá v kosmetickém i farmaceutickém průmyslu.

Podnikání jste rozjel už v roce 1990. Nebavila vás práce ve výzkumu nebo jste spíše ucítil velkou příležitost uspět v začínající tržní ekonomice?

Práce ve výzkumu mě bavila, ale chtěl jsem věci dotáhnout až do konce a ne zůstat třetě někde na půli cesty. Vadilo mi, že se napsala zpráva z výzkumu, vydala publikace a dál se s výsledky naší práce nic nedělo. Proto jsem hledal možnosti, jak výsledky výzkumu realizovat. Nakonec se podnikání stalo jediným možným způsobem.

Začínal jste výrobou výživových doplňků pro sportovce a nyní vaše firma patří mezi přední světové producenty kyseliny hyaluronové. Proč jste začal vyrábět právě tuto látku?

Byla to dlouhodobá záležitost. Už na lékařské fakultě v Hradci Králové jsem zkoumal kolagen, elastin a právě kyselinu hyaluronovou. Bylo to někdy v roce 1986 a z analýz vyplývalo, že tahle látka má ohromný potenciál pro regenerativní medicínu. Zprvu sice fakulta projevila o její využití zájem, posléze se ale k celému záměru otočili zády. Hledal jsem tedy jinde.

Jak složité bylo tenkrát začínat a jak se za dvacet let změnila společnost? Mají lidé s novými nápady a chutí něco vytvořit skutečně šanci jednou vybudovat podobný holding, jako je ten váš?

Tenkrát byla doba v mnoha ohledech jiná. Bylo tu veliké nadšení. Podnikání každý přál. Nebyly tu aféry, zpronevěry nebo dnešní nedůvěra. V tom ohledu to bylo fantastické. Mohl jsem přijít do banky s podnikatelským záměrem shrnutým na necelou jednu stránku a získat peníze na rozjezd. Na druhou stranu ten, kdo má dobrý nápad a opravdovou chuť se do byznysu pustit, má dnes mnohem lepší pozici. Může využít řadu zdrojů financí, z nichž část často nemusí ani vrátit zpět. Snadno sežene prostory

v technologických centrech nebo firemních inkubátorech, které na podobné lidi čekají. Je tedy více příležitostí a lepší podmínky. Jen s obecnou náladou ve společnosti je to možná horší.

Proč jste založili firmu v Dolní Dobručce? Většina podnikatelů se spíše stahuje k větším centrům, ať už kvůli dopravní dostupnosti nebo pracovní síle.

Prvním impulzem byl záměr zůstat v regionu. Mám Orlické hory moc rád, žije tu část mé rodiny a prostě se mi tu líbilo. Života ve velkém smradlavém městě jsem už měl plné zuby. Pochopitelně rizika tu byla, ale ukázalo se, že to má i nesporné výhody. Prostory pro podnikání tady byly za třetinu toho, kolik by stálo srovnatelné zázemí na periférii Hradce Králové, a peníze tenkrát nebyly. Navíc jsme věděli, že když budeme dělat kvalitní věci, tak kvalitní lidé časem přitáhneme. A to se nám naštěstí daří. Přesto se stále setkávám s kritikou místa, kde sídlíme. Podle mého názoru i z dlouholeté zkušenosti však není vůbec důležité, kde jsem, ale co umím.

Vystudoval jste biochemii na Masarykově univerzitě a poté působil na lékařské fakultě v Hradci Králové. Pomohly vám znalosti a zkušenosti z těchto míst při vašem podnikání?

K byznysu vedla až práce na lékařské fakultě. Na druhou stranu díky vzdělání a tomu, že jsem od prvního ročníku na Masarykově univerzitě působil jako pomocná vědecká síla a prošel si velkou laboratorní praxí, bylo na čem stavět. Z obecného přírodovědného základu čerpám dodnes.

Vaše společnost se hodně zaměřuje na výzkum, vystačíte si sami, nebo i v této oblasti spolupracujete s univerzitami či jinými vědeckými institucemi?

Nikdo si nevystačí sám. Spolupráce je naprosto nutná. Univerzita potřebuje průmysl stejně

Studenti nejsou vychováni tak, že by měli dál fungovat v soukromé firmě.

jako průmysl potřebuje aplikovaný i základní výzkum. Je to samozřejmost - ale je asi pravda, že v České republice to tak vždy nevypadá.

Mnoho firem si na použitelnost absolventů středních i vysokých škol v praxi stěžuje. Souhlasíte s nimi?

Bohužel je to pravda. Studenti nejsou vychováni tak, že by měli dál fungovat například ve firmě. Lidé z akademického či univerzitního prostředí často nemají ponětí o tom, jak vypadá výzkum, který má mít konkrétní použitelný výsledek. Nemá-li základní představu o fungování aplikovaného výzkumu učitel, nemůže ji pak předávat svým žákům.

Je to důvod, proč vaše společnost studenty podporuje?

Prvotním impulzem byla pochopitelně snaha získat nové síly pro firmu. V současné době ale máme programy rozvoje vědy nejen pro vysokoškoláky a doktorandy, ale i pro středoškolské studenty, u kterých může být pro firmu těžké vidět rychlou výhodu. Děláme to proto, že cítíme zodpovědnost za region. Nechceme, aby zůstal na okraji zájmu. Myslíme si, že v dnešní době je zbytečné nechat talenty odcházet do velkých měst. Proto podporujeme rozvoj přírodních věd už na gymnáziích. Snažíme se nejenom přitáhnout ty nejlepší z celé republiky k nám, ale zároveň i podpořit mladé lidi v našem okolí. Věříme, že v dlouhodobém pohledu to smysl má, i kdyby nakonec nešli pracovat k nám.

Jak vidíte budoucnost vaší firmy?

Myslím si, že naše firma by se měla dál vyvíjet v oblastech tkáňového inženýrství a regenerativní medicíny. Chtěli bychom se zaměřit na výzkum a výrobu nosičů pro řízené uvolňování aktivních látek při léčbě a také na zařízení pro nanotechnologie. Už jsme vyvinuli vlastní zařízení na výrobu nanovláken.

Emma Wiesnerová

Pokračování (někdy) příště

Luděk H. Havel,
filozofická fakulta

Jakkoliv se to může někomu nelíbit, tak film, a zvláště ten hollywoodský, je showbiznys. A když není show, není ani žádný byznys. A naopak. Jakmile se tvůrcům poštěstí natočit snímek, který přiláká do kin dostatečně velké davy diváků – a ti přinesou do pokladen stovky milionů dolarů –, je nasnadě, že by se jednou osvědčená formulka mohla zopakovat. A tak přichází na řadu pokračování, kterými se kina plní v posledních týdnech, a jak se zdá, tento trend bude pokračovat...

Scenáristé mají do jisté míry snadnější práci. Nemusí od nuly vymýšlet nový fiktivní svět, postavy a vztahy. Zároveň však musí přidat něco navíc, aby se neopakovali, a publikum tak nenudili. Šturalové mohou podotknout, že pokračování mohou být odrazem scénaristické nemohoucnosti, což může být také částečně pravda.

Příslib pokračování může být již v samotném titulu. Piráti z Karibiku: Prokletí Černé perly dávali tušit, že za dvojtečkou se mohou objevit další názvy. A tak jsme se dočkali čtyř filmů a na rok 2016 je ohlášeno již páté pokračování.

Je ale třeba dodat, že v tomto případě jde již o franšizu, tedy o značku, na niž se nabalují další a další produkty. Asi nejslavnější franšizou jsou Star Wars, které mají v roce 2015 sedmým dílem odstartovat třetí trilogii z tohoto univerza. Režie se ujme J. J. Abrams, muž stojící za restartem neméně legendární ságy Star Trek.

A právě restart či reboot se stal oblíbenou pomůckou v návazání na úspěch poněkud upadajících, ale ve své době slavných filmových „značek“. Poté, co Joel Schumacher takřka sprovodil ze světa komiksového hrdinu v neonově přeplácáném filmu Batman a Robin, přišel po osmi letech nečekaně svěží nový začátek v podobě filmu Batman začíná Christophera Nolana (a vřele přijaté druhé a o něco rozpačitéji přijímané třetí pokračování).

Někdy ani restart nezabere a musí se začít znovu – zatímco Singerův Superman se vrací se nesl v poněkud přehnaně nostalgické náladě, tak Snyderův Muž z oceli vsadil na pravidla nastavená novým Batmanem a je filmem o poznání temnějším. Podobný osud měl

i Spider-Man, neboť pouhých pět let po završení trilogie Spider-Man Sama Raimiho vlétl do kin Amazing Spider-Man, kterého letos v květnu čeká druhé a v následujících letech i třetí a čtvrté pokračování.

Může to připomínat sériovou výrobu a často tomu tak skutečně je – James Cameron chystá natáčení filmů Avatar 2, 3 a 4, které udělá více méně na „jeden zátah“. Důvod jsou opět finance – natočíte-li filmy v řadě, snížíte se náklady – není třeba po roce či dvou stavět znovu kulisy, shánět kostýmy nebo řešit fakt, že ten či onen herec zhubl/ztloustl pro jinou roli. Tvůrce maximálně čekají drobné dotáčky, ale jejich náklady jsou jen zlomkem rozpočtu.

Takže jsme zase skončili u peněz. A protože ty se musí točit, musí se točit. Tedy natáčet. A my se tak můžeme kromě již jmenovaných filmů těšit například na druhé díly snímků Avengers, Kapitán Amerika, druhé a třetí Jak vyčvicit draka, třetí Expendables, čtvrté Transformers, páté Paranormal Activity, šestý Resident Evil, sedmé Rychle a zběsile... Mám pokračovat?

Jak pomoci stovkám pacientů?

Barbora Chvátalová,
studentka filozofické fakulty

Stále mě překvapuje, když si uvědomím, za jak krátkou dobu se může podařit převést dobrou myšlenku do reality, a to v měřítku výrazně větším, než by se člověk původně odvážil pomyslet. Právě tak vznikl náš Projekt SPOLU pomáhající pacientům na Psychiatrické klinice FN Brno.

Na začátku týdenní praxe z psychopatologie, povinné pro všechny studenty psychologie třetího ročníku na filozofické fakultě, mě napadla myšlenka větší spolupráce s bohumickou klinikou. Po roce a půl je tu největší projekt České asociace studentů psychologie, kterým prošlo již bezmála 120 studentů. A stejný počet jich čeká na zapojení. Při vzpomínce na mou obavu, zda najdu alespoň deset studentů ochotných pravidelně docházet do fakultní nemocnice a povídat si s pacienty, se nyní jenom pousmívám.

Praxi jsem měla na oddělení pro pacienty s psychotickými poruchami schizofrenního okruhu. Po rozhovoru s jedním z nich a poté, co jsem zjistila, jak to na oddělení chodí, jsem si uvědomila, že by pacienti mohli profitovat z delšího kontaktu se studenty.

Na začátku byl projekt časově i organizačně dost náročný, jelikož jsem sama přicházela jako dobrovolník a přitom vše koordinovala. Po půl roce se však tým stabilizoval a nyní máme osm koordinátorů. Z „mého“ projektu se rychle stal projekt „náš“, za kterým stojí mnoho desítek nadšených dobrovolníků, zaměstnanci kliniky a vedení filozofické fakulty i fakulty sociálních studií.

Nic nepotěší více než chvála od samotných pacientů či vědomí, že i díky našim aktivitám je na odděleních lepší atmosféra a pacienti snáze navazují sociální kontakt. Studenti pak mají možnost snadno získat zajímavou praxi v oboru a aplikovat teoretické poznatky. Pro mnoho z nich jde také o možnost smysluplné seberealizace, jež je může i zásadně kariérově ovlivnit. Sama vím o několika studentech, kterým zkušenosti z dobrovolnictví pomohly k rozhodnutí, jak se v rámci psychologie profesně profilovat.

Na mé budoucí plány má vývoj celého projektu také velký vliv. K jeho vzniku mě vedl můj velký zájem o klinickou psychologii. Chtě nechtě jsem se však musela přeorientovat na projektový management a nyní investuji většinu svého času do vyjednávání o dalším růstu projektu. V jednání je rozšíření do dalších psychiatrických zařízení také v rámci jiných měst a spolupráce se zahraničím. V projektu vidím velký potenciál a smysl, a to i proto, že svým zaměřením koresponduje s ideou tzv. komunitní psychiatrie a napomáhá destigmatizaci psychických onemocnění ve společnosti.

Naše aktivity můžeme rozšiřovat i díky grantu rektora MU a Think BIG. Člověka to jen utvrzuje v tom, že rozhodně stojí za to pokoušet se měnit své bezprostřední okolí k lepšímu.

>> více na caspos.cz/projekt-57

Komiks

Hole vozím v tramvaji

Před koncem minulého roku dostala golfistka Lucie Hinnerová jednu z cen pro nejúspěšnější akademické sportovce. Aby ne, když vyhrála akademické mistrovství republiky. Tenhle titul jí ale nestačí, ráda by výš, a proto loni studentka fakulty sportovních studií přestoupila od amatérek mezi golfové profesionálky.

Co v praxi takový přechod znamená?

Člověk musí splňovat určitou výkonnost a zaplatit poplatky za přestup. Dá se říct, že u mě to byla jen formalita. Je skvělý pocit být profesionálkou. Jako amatér jsem hrála jenom o čest, trofeje a pocit z výhry. Jako profesionál už si můžu vydělat i nějaké peníze, amatér totiž nesmí vzít žádnou hodnotnou cenu. Dá se hrát v Česku, ale tady se golfem podle mě nejde uživit. Proto je lepší jít aspoň na evropskou úroveň.

Na té člověka uživí samotné turnaje nebo spíš peníze od sponzorů?

Turnaje stojí dost peněz, ale většinou se jezdí jen ve dvou, hráč a ještě někdo s ním, takže výhry pak slouží jako plat pro hráče. Sponzoři by v ideálním případě měli pokrýt náklady na vybavení a cesty. Když hráč nějaké peníze získá, část sice odevzdává agentuře, která se o něj stará, ale i tak se tím, pokud se člověku aspoň trochu daří, dá uživit slušně.

Před Vánoce jste hrála turnaj v Maroku, přes který se hráčka může právě do nejvyšší evropské golfové soutěže dostat. Jak to dopadlo?

Kartu na evropskou tour jsem nezískala. Zkázila jsem si to sama, nestačila jsem fyzicky a nedokázala se srovnat s dalšími problémy. Když jsem skončila, říkala jsem, že si zlomím ruce a nechám si uříznout hlavu, ať mi znovu naroste. Soupeřky zase o tolik lepší nebyly. Ale celkově to hodnotím pozitivně, byla to zkušenost.

A co dál? Budete to zkoušet jinde, nebo zase až za rok?

Celkově jsem se tím turnajem posunula, ale ne o tolik, jak by se mi líbilo. Můžu hrát LET

Access, což je druhá nejvyšší soutěž pro ženy v Evropě. Doteď jsem se jí taky mohla zúčastnit, ale byla jsem na čekací listině. Musela jsem čekat, jestli se někdo odhlásí. To vám někdo zavolá třeba v úterý, že můžete hrát ve čtvrtek. Čekání je nepříjemné, člověk pořád kouká, kolik lidí se odhlásilo a kolik se ještě odhlásit musí. Teď už to mám o něco jednodušší.

Dá se říct, kolik je v Česku hráček, které mají podobné ambice žít se golfem?

To se těžko odhaduje, hodně lidí míří studovat na vysokou školu do Ameriky, protože tam mají lepší podmínky než v Česku. Vychází jim tam vstříci, vypisují stipendia, existují tam univerzitní týmy, které se o všechno starají, mají kondiční trenéry nebo maséry. Není to špatná cesta, třeba na Floridě nebo v Kalifornii se dá hrát celý rok, nemají tam snůh. Na druhou stranu hodně lidí tam s golfem skončí, protože zjistí, že ho vůbec nechtějí dělat.

Jak v člověku roste rozhodnutí stát se profesionálem?

Ze začátku jsem hrála tenis, s golfem jsem začala ve čtrnácti letech, což je dost pozdě, začíná se klidně ve třech čtyřech. Naši mi ale tehdy řekli, že jestli chci golf dělat, tak můžu, ale že ho opravdu musím hrát, ne že si za dva roky řeknu, že chci jít třeba na balet. A tak jsem u golfu opravdu zůstala, začal se mi líbit a ovlivnil i další věci. Já jsem třeba vůbec neplánovala jít na vysokou školu, říkala jsem si, že to není pro mě. Jenže pak jsem si všimla, že kolem mě jsou samí inteligentní lidé s dobrými známkami a já mezi nimi nechtěla být ta hloupá.

S golfem se pojí i určitá filozofie. Zajímáte se o ni nebo jen prostě hrajete?

Že je golf snobský uzavřený sport? Pokud by měl být otevřený všem, stal by se z něj fotbal, kde

se jen pořvává.

Osobně mám atmosféru golfu moc ráda, líbí se mi, že se musí dodržovat etiketa v oblékání. Klidně bych sport víc otevřela lidem, aspoň by se na mě tak nekoukali, když jedu v tramvaji s holemi, má to ale své stinné stránky. Na jednu stranu někteří říkají, že je golf snobský sport, že chodíme v límečkách a vozíme se v autíčkách, ale pokud by měl být golf otevřený všem, stal by se z toho fotbal, kde se pořvává. A chceme to?

Přes léto jezdíváte trénovat na americká hřiště. Liší se zdejší golfová atmosféra od té české?

Etiketa oblékání se tolik nedodrzuje, existuje tam spousta hřišť, kam může přijít kdokoliv, i když nezná pravidla a neví, že se na greenu nesmí křičet. Víc se to blíží tomu fotbalu. Ale jsou tam samozřejmě i hřiště, kde vás třeba bez patřičného oblečení nepustí.

Ptala jsem se i s ohledem na to, že nejlepší turnaje se hrají právě v Spojených státech.

Byla jsem se podívat v Miami na mužský turnaj, hlavně na Tigera Woodse. Je to opravdu zážitek, Woods je prostě ikona, on hru pozvedl na vyšší úroveň. Ale zároveň s námi šlo asi 500 lidí, takže jsem na něj viděla pomalu hůř než v televizi. Proto jsem zašla také na některé miň známé hráče, i když stejně dobré. Bylo to úžasné, skvělá atmosféra. Pro mě je obrovská zkušenost vidět, jak se připravují před turnajem, jestli jdou nejdřív puttovat (pozn. red. trénovat údery, při kterých se míček dostává do jamky) nebo odpalovat nebo jestli jen sedí v klubovně a pijí káfe.

Martina Fojtů

Bezpečně studiem v Izraeli

K Izraeli, nesmírně rozmanité zemi o velikosti Moravy, zemi svaté pro křesťany, židy i muslimy, se zraky světa sbíhají s až zarážející frekvencí. I když se jedná o kolébku naší civilizace, stále ještě se houpá, a tak je bohužel tato pozornost často vyvolána nějakým konfliktem či jeho hrozbou.

Důvodů, jimiž si Izrael může zasloužit pozornost, je však mnohem více. Ať to jsou všechna izraelská moře, přemíra památek z dob biblických, křížáckých i moderních, proměna pouště v plně potravinově soběstačnou zemi, koncentrace Nobelových cen nebo přerod v technologickou velmoc, která se hrdě označuje za start-up nation.

Ani sám nevím, jaká kombinace důvodů vlastně původně přitáhla mou pozornost. Jisté však je, že když jsem Izrael před pár lety navštívil poprvé, všechny tyto důvody se pouze potvrdily a zůstal jsem tímhle malým kouskem země přesvědčivě okouzlen.

Když se tedy objevila možnost studovat tady díky programu Erasmus Mundus, byla volba toho mého zahraničního studijního pobytu více než jasná. O to jasnější, že pro studium bezpečnosti a terorismu je Izrael přece jenom pořád ideálním místem, což ještě více platí o IDC Herzliya, na niž nyní studuji magisterská protiteroristická a národněbezpečnostní studia; zároveň vykonávám stáž v mezinárodním protiteroristickém institutu, což je nejstarší institut svého druhu na světě.

Není to však tak, že by zde bylo nebezpečno. Přesně naopak. I když je sem namířeno násobně více raket, než má Izrael čtverečních kilometrů, na bezpečnost se tu opravdu dbá. Ať je to regionálně nejsilnější armáda či bezpečnostní opatření v každodenním životě. Popravdě, vybrat si v noci, jestli jít ulicí Českou nebo hlavní

Foto: RonAlmog

ulicí Sokolov ve městě Herzliya, volil bych tu izraelskou.

Přece jenom, statisticky u nás umírá více lidí na tak obkurní důvody, jako je kontakt s jedovatými živočichy, než v Izraeli z důvodu terorismu, obzvláště v posledních letech, kdy již nedochází k sebevražedným útokům. Mnohem většímu riziku se člověk vystavuje na místních silnicích, neboť Izraelcům vrozená asertivita má na dopravní kulturu neblahý dopad.

Samotné studium se od mé domovské fakulty sociálních studií a oboru bezpečnosti a strategická studia zásadně neodlišuje, byť je ještě o něco náročnější. Hodně čtení, hodně seminárních prací... Příjemné je, že rozsáhlejší předměty seminární prací často i končí a zkoušky jsou na magisterském stupni spíše výjimkou.

I v prosinci si můžete zjet před přednáškou zaplavat v moři.

Na přednáškách se také více diskutuje a velmi zajímavým zvykem je, že v každém kurzu se v první hodině všichni představí.

Nicméně má očekávání odlišnosti života oproti Česku naplněna jsou. Nejen úžasným počasím, odlišnou kuchyní, ale především kulturními zvyklostmi a celkově chodem společnosti. Je to úžasné místo, kde se na malém území setkáte s pouští, moři, horami, nejnižší položeným místem na zemském povrchu, rozličnými kulturami, nespočtem historických památek, svatých míst, ale i baru a klubů, s neuvěřitelnými kontrasty už jen na pár kilometrech. A i v prosinci si můžete zjet před přednáškou zaplavat v moři. Můžu jenom doporučit.

Pavel Doško,
student fakulty sociálních studií

Nikdy si nezvyknu dělat náčrt, přiznává vítěz grafické soutěže

Mezi sedmadvaceti grafickými návrhy zazářil ten jeho. V soutěži o značku či logotyp Sdružení průmyslových partnerů Fakulty informatiky MU zvítězil návrh Petra Vacka, studenta ateliéru grafického designu a multimédií. Autor má svérázný přístup. Odmítá dělat cvičné náčrty rukou a tvrdí, že kreslit ani neumí.

Dvaadvacetiletý student počítačové grafiky a zpracování obrazu Petr Vacek vycházel při tvorbě značky ze symbolu fakulty informatiky.

„Protože má naše fakulta ve značce trojúhelník, byla volba celkem jasná. Propojení jednotlivých stran má značit sdružení a spolupráci mezi fakultou, jejími studenty a průmyslovými partnery,“ vysvětluje Vacek. Sám říká, že práce s geometrickými tvary je snadná a baví jej.

Foto: Martin Kopáček

Symbolické jsou také barvy. „Značka sama o sobě je černá. Fakultní žlutá je použita jako pozadí. Černé značky dělám nejraději. Je zaručené, že půjdou vytisknout kdekoli v základní podobě,“ objasňuje Vacek. „Například při gravírování, ražbě nebo černobílém tisku barvy nejdu použít,“ vysvětluje autor návrhu.

Umění Vacka vždy bavilo, ale jak přiznává, v kresbě rukou si on sám příliš nevěří. „Při vytváření značky si nekreslím náčrty, přestože nás k tomu učitelé vedli. Udělat přesně takovou křivku, jakou chci, je pro mě mnohem snadnější na počítači,“ říká Vacek. „Navíc náčrty z nějakého důvodu vypadají vždy líp než výsledný vektor v počítači,“ myslí si Vacek.

Vackův návrh se dočká brzy realizace. „Musím ještě dodělat plakáty a slidy na prezentace, což budou asi dvě hlavní aplikace značky. Už mám hotovou případnou podobu propagačních předmětů,“ prozrazuje Petr Vacek.

Jako vítěz soutěže získal kromě možnosti uskutečnit svůj návrh také 7 777 korun. Jak s nimi naloží, zatím neví. „Jestli si koupím barvičky? Leda tak do tiskárny,“ přiznává se smíchem.

Eva Lalkovičová
»» více o Ateliéru grafického designu a multimédií FI na agdamm.fi.muni.cz

inzerce

**EXPLORE THE WORLD
START YOUR CAREER WITH US**

Regardless of your previous education or experience, you can explore the opportunities, which the airline industry offers. All what you need is a motivation, good knowledge of languages and willingness to broaden your horizons.

Who we are:

Member of the biggest European airline concern

- 1 company
  - 30+ nationalities
  - 280+ individuals
- } countless opportunities

What we offer:

- Stable history and prosperous future
- Motivating remuneration and benefits
- Dynamic and multicultural environment
- Pleasant location of Spielberg Office Centre
- Excellent training and development opportunities
- Unique discounts for airline tickets worldwide

What we expect:

- Knowledge of English + German, Russian, Polish, Romanian, Hungarian, Bulgarian, Serbian or Croatian language
- Communicative and customer oriented personality
- Willingness to learn and develop your skills
- Availability for part-time or full-time employment

For more info visit our web
www.gtsbrno.jobs.cz
or contact us directly

Global Tele Sales Brno s.r.o.

Spielberk Office Centre
Holandská 1, 639 00 Brno
Czech Republic

Tel.: +420 515 503 100
e-mail: info@globaltelesales.cz

GTS Group | Brno
A Lufthansa Company

Univerzita plná divadelních spolků

Nejenom divadelní teoretici, ale také filozofové, španělštináři nebo dokonce informatici mají chuť postavit se na prkna, která znamenají svět. Studentských divadelních spolků je na Masarykově univerzitě celá řada, a když jeden zanikne, další se vzápětí objeví.

Nejvíce se divadlu daří na filozofické fakultě. A to nejenom díky katedře divadelních studií, na které v prosinci vznikl zbrusu nový soubor s pragmatickým názvem Divadlo. „Náš spolek tvoří čtyři umělecky nezávislé skupiny, které pracují se společným tématem, jen každá s vlastním přístupem. V dubnu bychom chtěli uvést představení na téma lampa,“ vysvětluje jeden ze zakladatelů spolku Peter Gavlíder ne-tradiční koncept divadla.

Snad nejznámějším fakultním souborem je Kočovná filosofická divadelní společnost. Před diváky vystupuje od roku 1999. U jejího vzniku stál i odborný asistent Josef Petrželka. Jak sám zmiňuje, pro kočovníky jsou typické filozofické motivy her. Žánry se různí, nevyhýbají se muzikálům, pohádkám, detektivkám nebo i postapokalyptickému sci-fi.

„Chceme zpracovat a divadelní formou předvést některé základní filozofické problémy a témata z dějin filozofie, a tak je přiblížit studentům i nadšencům,“ vysvětluje Petrželka. „V našem repertoáru jednoznačně převažují komediálně laděné hry, které vždy píší sami členové souboru.“

S vlastními texty někdy pracuje i ProFIdivadlo. Jak název napovídá, jde o divadlo spjaté s fakultou informatiky. Existuje už přes patnáct let a je dnes otevřené zájemcům z celé univerzity. Stačí si v ISu zapsat předmět Divadelní hra a úspěšně absolvovat konkurz na začátku semestru. Ti, kteří hereckým talentem neoplyvají, se mohou uplatnit v realizačním týmu při stavbě scény, vytváření rekvizit či dalších pracích.

V divadle se učí cizímu jazyku

Divadelní soubory má také řada jazykových ústavů filozofické fakulty. Anglický soubor The Gypsywood Players je jedním z nejdéle působících na univerzitě – první hru uvedl v roce 1965 a dosud se na jeho chodu podílelo více než tři sta lidí. Soubor uvedl hry takových velikanů anglické literatury, jako je William Shakespeare, George Bernard Shaw nebo Oscar Wilde.

Na skandinávských studiích mají zase studenti možnost zapojit se prostřednictvím registrace předmětu Teaterworkshop do práce divadelního souboru SveTr. Název je zkratka pro Svenska teatern, tedy švédské divadlo. Funguje tři roky a má za sebou několik úspěchů. „V prvním roce jsme se účastnili švédského divadelního festivalu Länk zaměřeného na soudobé texty pro mládež,“ říká režisérka souboru Romana Švachová a zároveň vyzdvihuje jazykové dovednosti, které mohou studenti ve SveTru nabýt. „Jsme jazykově zaměřený divadelní spolek. Naším prvotním cílem bylo se díky divadlu lépe naučit jazyk, což se nám daří.“

Naopak španělské Teatro Bufo je primárně určené divákům s dobrou znalostí španělštiny. Momentálně je vedoucím souboru Daniel Vázquez Touriño z ústavu románských jazyků. „Potkáváme se každý týden, děláme pohybová a řečová cvičení,“ objasňuje fungování souboru. Režisér pak vybere hru, se kterou herci pracují, a na konci jarního semestru ji uvedou. „Tento semestr připravujeme mexickou hru s názvem

Idioti pozorující snůh. Je to humorné představení se zajímavým pohledem na život, který dnes vedeme,“ uzavírá režisér Vázquez Touriño.

Některé jazykové ústavy na pedagogické fakultě mají také vlastní soubory. Němčináři mají od roku 2009 divadelní skupinu s názvem Doppel L, divadlo hrají i na katedře anglického jazyka a literatury. Studenti francouzského jazyka se mohou věnovat přípravě divadelního představení ve volitelném předmětu Dramatická výchova ve výuce francouzského jazyka.

Zajímavým příkladem, jak se dá skloubit divadlo a výuka, je pak Kabinet divadla utlačovaných

rovat tyto aktivity. Považuji je za mimořádně důležité pro poznávání živého divadla a pro rozvoj studentů. Vím dobře, jak důležité bylo pro mě, když jsem v roce 1974 jako studentka divadelní vědy založila a vedla své vlastní divadlo,“ vzpomíná Havlíčková.

Zaniklá sláva

Vlastní divadelní soubor měla kdysi i právnická fakulta. Právnické ochotnické divadlo vzniklo v létě roku 2005 a uvedlo například Goldonihou hru Poprask na laguně nebo Obraz od Yasminy Rezy.

Foto: Archiv ProFIdivadla

Divadlo na fakultě informatiky vloni uvedlo dramaturgii románu Williama Goldinga Pán much.

na stejné fakultě. Funguje na konceptu, který v 50. letech minulého století založil v Brazílii Augusto Boal. Divadlo slouží jako nástroj sociální výchovy, soubor tak vystupuje zejména na základních a středních školách. Jde o představení, do kterého mají diváci možnost zasahovat a zachránit protagonistu od tragického konce. Stávají se tak součástí vzdělávacího procesu.

Skrytý talent

Studenti v divadelních souborech rozvíjejí nejenom své jazykové schopnosti, ale i jiné dovednosti. „Divadlo mám rád už od mala, ale nikdy jsem neměl odvahu začít se mu věnovat aktivně,“ přiznává student žurnalistiky a politikologie Vojtěch Kubát, který hraje s kočovníky na filozofické fakultě. „Před rokem mě vůbec nenapadlo, že bych se tomu mohl věnovat i na vyšší úrovni. Zjistil jsem ale, že mě to vážně baví a že mám možná i trochu talent bavit ostatní.“

S tím, že divadlo prospívá osobnostnímu růstu, souhlasí i Margita Havlíčková z katedry divadelních studií. „Vždy se snažím sledovat a podpo-

Divadlo existovalo i na fakultě sociálních studií. Působil zde soubor PUD, celým názvem Průšovo umělecké-úchylné divadlo. V roce 2010 z něho vznikl nový soubor s názvem Divadlo poPUD, jenž funguje dodnes, ale už mimo univerzitu. Studenti se stali absolventy. „Lidé přicházejí a odcházejí, to zkrátka ke studentskému spolku patří,“ říká zakladatel souboru Alexandr Průša.

Eva Lalkovičová

Levně do divadla

Nejen díky divadlům na MU si může student v Brně užít trochu kvalitní kultury zadarmo či za malý peníz. Například Národní divadlo nabízí po předložení ISICu 50% slevu, studenti do 26 let pak na večerní pokladně dostanou 30 minut před začátkem představení lístek za 50 Kč do III. pořadí v Mahenově divadle, na balkony v Divadle Reduta a v Janáčkově divadle.

TRON LASER ARENA

NEJMODERNĚJŠÍ LASER GAME ARÉNA V ČR A STŘEDNÍ EVROPĚ

PŘIJĚTE SI ZAHRÁT!

PROSTOROVÝ
ZVUK

LASEROVÉ
BRÁNY

HOLOGRAFICKÁ
ZRCADLA

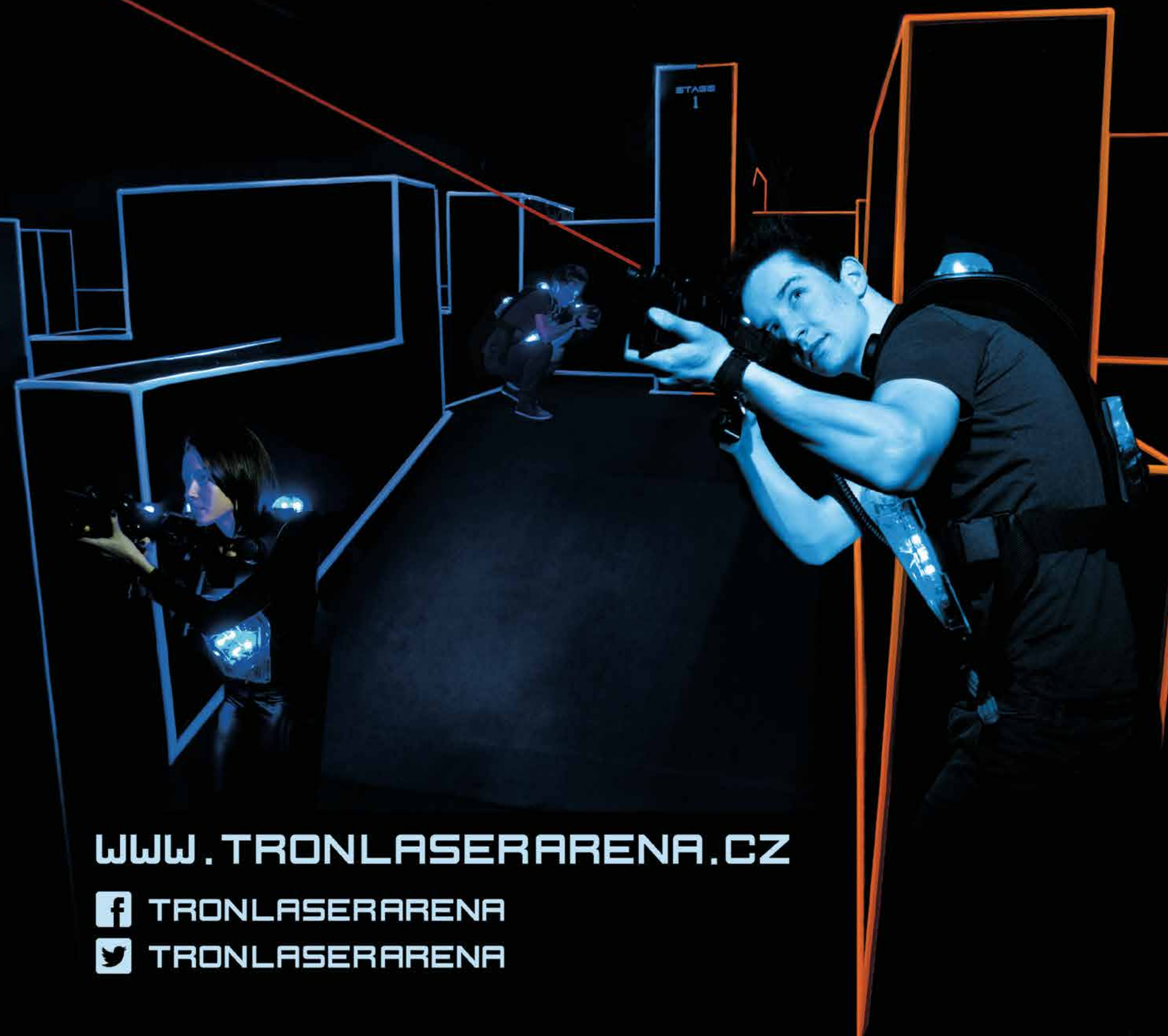

14 HUDEBNÍCH
MOTIVŮ

TRON

HERNÍ
HLÁŠKY

WWW.TRONLASERARENA.CZ

TRONLASERARENA

TRONLASERARENA

Foto: Ondřej Šurý

Cíl Munie?

Chceme podporovat aktivní studenty

Už rok a půl existuje Masarykova studentská unie, zkráceně Munie, největší studentský spolek na univerzitě, který z pozice prezidenta od začátku vedl Václav Prak. Teď čeká Munii změna. Praka, který pomalu končí školu, střídá studentka mezinárodních vztahů a bezpečnostních studií Natália Pavlovičová. Co od ní čekat?

Jak se člověk stane šéfem Munie?

Můj postup je asi ideální příklad kariérního růstu. Na střední škole jsem dost aktivně působila ve studentském parlamentu a chtěla jsem něco dělat i na univerzitě, tak jsem napsala Vašku Prakovi a on si se mnou dohodl schůzku hned první den, kdy jsem přijela do Brna. Byla to asi první věc, co jsem tady dělala. Tehdy se Munie teprve rozbíhala, nikdo jsme neměli moc zkušeností, takže jsem hned dostala na starost několik akcí a po půl roce jsem se stala vedoucí sekce event managementu. Hodně jsem se naučila a na základě toho se Vašek rozhodl, že by bylo dobré, abych pozici prezidenta převzala já.

Takže jsi neměla žádného soupeře?

Ne, ono to přirozeně vyplynulo ze situace. Vašek od začátku věděl, že už je ve čtvrtáku a jednou z nejdůležitějších věcí, které musí udělat, je najít další generaci, které může spolek předat. Dával mi čím dál víc úkolů, takže jsem koncem podzimního semestru prakticky vedla každodenní chod Munie, zatímco on dotahoval záležitosti strategického charakteru.

Výhody pro studenty

Masarykova studentská unie nabízí studentům spoustu zábavy i možnost aktivně se angažovat v univerzitním dění. Zájemci, kteří by rádi spoluorganizovali akce Munie, se mohou hlásit na e-mailu zapoje@munie.cz. Aktuálně se bude chystat florbalový duel mezi Masarykovou univerzitou a VUT nebo soubor hudební skupin.

Nebojíš se nové role, když jsi teprve ve druháku? Přece jen spoustu věcí například o chodu univerzity ještě nemusíš znát.

Zkušenosti, které mám, jsou jen jeden pilíř, o který se opírám. Další důležitá věc je, že mám kolem sebe skvělé lidi, které jejich práce baví a spoustu věcí ví. A pak je tady ještě velká podpora od předchozího prezidenta. Hned jsem ho upozornila, že v něčem ještě trochu tápu, takže se na něj budu pořád obracet. On koneckonců Munii neopustil, je členem naší rady.

Ačkoliv jsi neměla protikandidáta, musela jsi s ostatními členy vedení Munie mluvit o svých cílech. Jaké jsou?

Základní věc, která se na první pohled nemusí zdát tak důležitá, ale pro fungování organizace opravdu je, je dobudovat strukturu a zavést efektivní vnitřní procesy, které pomůžou, abychom se mohli rozvíjet dál. Munie se rozjela hrozně rychle a úspěšně, ale někde jsme ještě úplně nevěděli, co a jak dělat, takže jsme často sázeli na improvizaci. Tak to nejde dělat pořád. Některé věci potřebujeme vylepšit, abychom vytvořili kontinuitu. Pořád k nám přichází noví lidé, kteří s námi nebyli od začátku, takže se potřebují učit – třeba jak se žádá o grant nebo jak komunikovat s dobrovolníky. Na tom všem už se teď snažíme pracovat. A další významná priorita je, že chceme zdokonalovat servis pro jiné spolky.

Jakým způsobem?

Studentská unie by tu měla být proto, aby dokázala pochopit a podpořit zájmy spolků a pomáhala jim s jejich problémy. Často například bojují s nedostatkem dobrovolníků nebo nemají prostory, kde by se členové mohli potkávat. S tím můžeme pomoci.

Členů Munie je dnes asi sedmdesát, jsou to aktivní dobrovolníci, jejichž činnost je ale v závislosti na školních povinnostech a jiných zájmech dost těžké koordinovat. Jak s tím bojujete?

Chceme dobrovolníky zapojovat co nejefektivněji, proto jsme začátkem minulého roku

Schůzka ohledně členství v Munii, bylo to první, co jsem podnikla, když jsem přišla na univerzitu.

začali fungovat na bázi projektových týmů. Máme jich teď asi šest, jeden se věnuje fundraisingu, jiný měl na starost fanzónu na hokejovém souboji a další třeba studentskou zónu na Job Challenge. Každý tým má svého lídra, který rozdává úkoly a určuje cíle. Výhodou je, že studenti mají před sebou vždycky jeden konkrétní cíl a můžou si líp naplánovat čas. Někde se to ještě nedaří stoprocentně, ale snažíme se učit z vlastních chyb a taky aktivně nabízíme různá školení, aby se mohl každý, kdo o to má zájem, zdokonalovat.

Jenže jsme na vysoké škole, pořád někdo odchází. Jde fluktuaci nějak čelit?

My tento problém vnímáme, a proto už zhruba dva měsíce rozbíháme tzv. Munie Alumni. Máme facebookovou skupinu, kam pravidelně posíláme reporty o tom, co děláme, aby s námi mohli být také bývalí členové v kontaktu. Ti neaktivnější jsou ale i po škole s pořád námi, máme asi čtyři bývalé členy, kteří dělají mentory mladším kolegům, funguje to tak třeba ve fundraisingu.

Munie organizuje spoustu akcí. Jsou klubové večírky pro studenty vašim hlavním cílem?

Co se týče zábavných akcí, tak ty opravdu velké jsme dělali zatím jen dvě – tento a minulý rok zahajovací party semestru, ale to hlavně proto, že chceme zapojit prváky, aby se co nejdříve dokázali pohybovat ve studentském světě a našli si nové přátele. Nedávno jsme organizovali závody motokár, měli jsme zónu na Job Challenge nebo prezentaci spolků. Jde nám hlavně o podporu těch aktivních. Na jaro proto chystáme hned čtyři velké akce – florbalový zápas mezi naší univerzitou a VUT, soubor kapel, znovu budeme mít na starost studentskou zónu na Majálesu a zrovna v těchto dnech se taky rozhoduje o celouniverzitním plese. Pokud by se k nám chtěl kdokoli přidat, stačí jen napsat na zapoje@munie.cz.

Martina Fojtů

Jak fungují poplatky za studium

Stalo se to celkem běžným jevem. Vysokoškoláci dnes mají více souběžných studií, jednoho zanechají a přihlásí se do nového nebo svůj pobyt na univerzitě protahují. A pak nastávají problémy. Studentům totiž vzniká povinnost platit poplatky. Na co si dát pozor?

Poplatky za prodlouženou dobu studia

Nejčastější typ poplatku se vyměřuje těm studentům, kteří překročili standardní dobu svého studia zvýšenou o jeden rok. Bakalářské studium je tedy možné zdarma studovat čtyři roky, navazující magisterské tři.

Ale pozor, počítá se do toho také čas strávený na předchozím studiu, které student ukončil jinak než řádně, a to na jakékoli české veřejné vysoké škole. Vše se totiž eviduje v databázi Sdružené informace matrik studentů. Navíc je potřeba myslet na to, že se doba z předchozích nedokončených studií započítává do všech dalších. Přičte se vám tedy jak to dalšího bakalářského studia, tak i do navazujícího magisterského.

Nezáleží také na tom, jak moc jste doopravdy studovali. Byť jste prakticky do výuky nechodili, stačí, že jste se ke studiu zapsali. Každý takto „odstudovaný“ den se vám do celkové doby studia počítá, a to až do okamžiku, kdy studium formálně ukončíte vy nebo univerzita. Pokud ale máte více takových studií souběžně, doba se počítá jen jednou. Období přerušeni studia se do délky nezapočítává vůbec.

Častý problém je, že posluchač zcela zanechá studia a po nějaké době se k němu opět vrátí – tedy udělá znovu přijímací zkoušky. Dny prvního studia se mu ale započítají úplně stejně, jak bylo uvedeno výše. „Studenti, kteří tak postupují, se pak diví, proč mají platit poplatky za prodloužení prospěchových či mstipendijní enou dobu studia, když nemají pocit, že by nějaké studium řádně nedokončili. Jenže musí rozlišovat, zda studují obor znovu, nebo zda se jednalo o formální přerušeni studia či přestup,“ upozorňuje administrátorka poplatků z rektorátu MU Hana Odstrčilová. „O přestup z jednoho studia do druhého se jedná, pokud student dostane oficiální rozhodnutí o povolení přestupu. Jde pak stále o jedno studium, jehož doba se v případě řádného ukončení do žádného dalšího studia počítat nebude,“ dodává Odstrčilová.

Jak se platí

Poplatky se po překročení standardní doby studia prodloužené o rok stanovují za každých započatých šest měsíců bez ohledu na harmonogram akademického roku. Student o tom předem dostane automatický informativní e-mail v Informačním systému MU a následně i papírové rozhodnutí děkana fakulty. Zároveň s ním obdrží také praktické pokyny, jak dál postupovat.

„Kdyby ale cokoliv nebylo jasné, ať se student raději co nejdříve obrátí na příslušné osoby na své fakultě,“ upozorňuje Odstrčilová. To znamená oslovit studijní oddělení nebo referenta, který má poplatky na starosti. „Ve složitých případech je možné obracet se i na rektorát,“ dodává.

Důležité je nečekat – ať už v případě dotazů, nebo pokud chce student podat žádost o přezkoumání rozhodnutí. To může udělat nejenom v případě nesrovnalostí, ale také pokud chce poplatek prominout, snížit nebo odložit jeho splatnost. Může to udělat do 30 dnů ode dne převzetí rozhodnutí, a to jak poštou, tak i osobně na studijním oddělení fakulty.

Ilustrační foto: Katarína Jablonská

Kde zjistíte, zda a proč vám byl vyměřen poplatek za studium? Vše najdete v Osobní administrativě v ISu → Student → Během studia – Průběh mého studia a stanovení poplatku.

Na nižší poplatek či jeho odpuštění není automaticky nárok, záleží na rektorově uvážení. „Vždy se přihlíží ke konkrétní situaci studenta,“ vysvětluje Odstrčilová. Posuzuje se sociální a rodinná situace či prospěch. Důvodem snížení může být i studijní pobyt v zahraničí, kvůli kterému se studium protáhlo. „Důležité je, aby student včas podal žádost. Například když se mu poplatek ze zákona vyměří na šest měsíců, ale on ve skutečnosti přetáhne jen o pár dní či týdnů, často poplatek snižujeme. Nicméně musíme dostat včas podanou žádost – byť by ji měl student podat třeba ještě před plánovanými státnicemi,“ podotýká administrátorka.

Kromě poplatku za prodlouženou dobu studia se posluchači mohou setkat ještě s poplatkem za prodlouženou dobu studia v dalším studiu. Pokud úspěšný absolvent některého vysokoškolského studia začne s dalším oborem, nemůže počítat s rokem zdarma navíc oproti standardní době a bude mu poplatek vyměřen. Rok navíc dostane, jediné když s dalším studiem začne už během doby prvního studia a v prvním úspěšně absolvovaném studiu nepřesáhne standardní dobu.

Jak se vyměření poplatků vyhnout? „Nejlépe si předem promyslet studijní strategii tak, aby poplatky vůbec nebyly stanoveny. Tedy dobře naplánovat průběh studia a využívat raději přerušeni než předčasného ukončení studia,“ doporučuje studentský poradce Milan Malý. Přerušit studium je možné opakovaně v celkové délce rovnající se standardní době studia.

K čemu poplatky slouží

Poplatky za studium nevyužívá univerzita na svůj provoz, plní se pomocí nich stipendijní fond a fakulty peníze dávají zpět studentům například v podobě prospěchových stipendií.

Mezi studenty se názory na povinnost platit poplatky různí. V diskusích lze často zaznamenat kritiku komplikovaného systému, řada vysokoškoláků ale vnímá poplatky i jako dobrou motivaci. „Systém poplatků mi přijde spravedlivý. Nejednám se o obrovskou částku a může zároveň motivovat k rychlejšímu dokončení studia,“ říká student fyzioterapie Michael Stránský, který sám poplatek za prodlouženou dobu studia platí.

Monika Stachoňová

>> více o výši poplatků na straně 2

Studentští poradci

Kdo jsou? Jde o studenty, kteří poskytují ostatním vysokoškolákům studijně-právní poradenské služby elektronicky, osobními konzultacemi či telefonicky. Pomáhají například s plánováním studijní strategie, s minimalizací placení poplatků či s formulací žádosti o přezkoumání a hledáním vhodné argumentace. Jejich pomoc ale není garantována univerzitou. Doporučuje se obracet především na studijní oddělení.

>> poradci.muni.cz

InfoServis

21. ledna

Den otevřených dveří FSps

Od 10 do 13 hodin se mohou zájemci o studium na fakultě sportovních studií chodit ptát například na to, co je potřeba k tomu, aby se na fakultu dostali nebo se podívat na to, jaké má škola vybavení. >> více na stránkách fakulty fsps.muni.cz

28. ledna

95. výročí Masarykovy univerzity

Celá škola si bude po celý rok připomínat vydání zákona č. 50 z roku 1919, který

založení Masarykovy univerzity umožnil. Stalo se tak právě 28. ledna. >> více na webu 95.muni.cz

17. února

Začátek jarního semestru

Druhá polovina akademického roku 2013/2014 startuje v polovině února. Jarní semestr končí na jednotlivých fakultách různě, a to od 18. do 30. května.

10. až 14. února

Psychoterapeutické dny INPSY 2014

Výjimečná možnost setkat se s českými a slovenskými představiteli hned několika psychoterapeutických směrů. Prostor

bude na základní představení daného přístupu i na zevrubnější seznámení s prací jednotlivých terapeutů a diskusi.

20. a 21. února

Jak propagovat vědu ve světě: Americká zkušenost

Jak komunikují s novináři a veřejností američtí vědci a co z těchto zkušeností je možné přenést do Česka? A jak vůbec vědeckými poznatky zaujmout veřejnost? O tom bude na dvoudenním kurzu mluvit Ashley J. Yeager, absolventka Massachusetts Institute of Technology. Na kurz se lze přihlásit na e-mailu fojtu@rect.muni.cz.